

SOMMER I TYROL

**nyoversat og gendigtet af:
Jannik Fuglsang og René Vase 2008**

Frit efter "Im weißen Rössl"
af Ralph Benatzky og Erik Charell

Denne udgave af “Im weissen Rössl” er dels en nyoversættelse fra det tyske originalmanuskript, dels en gendigtning. Handlingen foregår omkring 1930. (Kejser Franz Joseph II er altså en fiktiv Kejser, baseret på Kejser Franz Joseph, der døde i 1916.)

Mange af replikkerne og sangene er skåret en del til, ligesom plottet i historien er forsøgt tydeliggjort. Personernes motivationer og tankegang er også enkelte steder drejet en anelse i vor tids retning, uden at det dog ændrer ved den grundlæggende historie.

Enkelte af de velkendte omkvædslinier fra den 1. oversættelse er ikke med her, idet disse lå så langt fra den oprindelige tekst, at det ville være et brud på de oprindelige oversætteres ophavsret at bruge dem.

Scenografisk er denne udgave baseret på en simpel sæt-stykke/tæppe-model, som man evt. Kan forholde sig lidt selvironisk til.

Alle melodier findes i det oprindelige nodeudskrift fra 1931 (pånær et b-stykke i Sigismunds charmesang, der må komponeres til lejligheden, og Leopolds medley, der består af klassiske temaer.

Denne udgave blev spillet første gang maj 2008 på Odense Teater store scene, hvorefter “Det danske Teater” tog den på Danmarks-turne.

Udgaven her er naturligvis beskyttet af ophavsret og copyright, og kan kun spilles efter aftale med forfatterne.

René Vase og Jannik Fuglsang 2017

1. AKT

PROLOG

REJSELEDER med megafon kommer ind foran tæppet og inviterer publikum med på bustur til det skønne Tyrol.

REJSELEDER

Mine damer og herrer. Bussen til Tyrol afgår om få minutter. Vi beder Dem huske at afbryde eventuelle nymodens mobile ringe-apparater. Vor destination er Hotel "Den Hvide Hest" i Salzkammergut. Bemærk tidsforskellen og indstil venligst Deres ur til de gode gamle dage, hvor alting var meget, meget bedre. Også vejret. Med andre ord: Det er sommer i Tyrol!

SCENE 1. MORGENPOST

Musik: Introduktion (nr. 1)

Tæppet går. Vi er foran hotel "Den Hvide Hest". Hanegal. Hotellet vågner. Døre og vinduer slås op overalt. MICKI og FRANZ kommer ud fra "Den Hvide Hest". De sætter borde og stole frem. ANNA- det lokale postbud - dukker op, bærende en posttaske.

ANNA

Når sneen den smelter på bjergene i Tyrol
blir hjerter som smør her i den bagende sol
(noget skingert)

Holdariiiii...ri-ro-di-do-di-di

Holdariiiii...ri-ro-di-do-di-da

Holdariiiii...ri-ro-di-do-di-do

Holddari!

Og får man et ja, fyldes dalen af hjertets sang
(anstrengt attitude)

Hvis ikke ka' postruten godtnok vær' lang!

Holdariiiii...ri-ro-di-do-di-di

Holdariiiii...ri-ro-di-do-di-da

Holdariiiii...ri-ro-di-do-di-do-ri-ro-di-do-di-da-di

Holda.....rooooooooo!

ANNA stirrer forelsket på FRANZ.

MICKI

Halloooo, er der post idag?

ANNA

Øh ja, selvfølgelig.

(finder breve fra taske)

Her er nogle regninger til værtinden, et telegram til en hr. Brockmüller.

MICKI tager imod brevene og ser dem efter.

MICKI

Ingen avis?

ANNA

(trækker avis frem og læser op)

“Salzkammergut Zeitung. Kejser Franz Joseph II på rundrejse i Tyrol”

MICKI

Møg! Der røg den friuge!

ANNA

Morgen, Franz!

FRANZ

Morgen.

FRANZ går ind i hotellet. ANNA kigger sukkende efter ham.

ANNA

Og imorgen er der skyttefest, hvor man kan danse til den lyse morgen...

(drømmende)

...med sin udkårne!

MICKI

Sødsuppe og kærestepjank!

ANNA

Lige netop!

ANNA trækker en buket roser frem fra tasken. MICKI peger på dem.

MICKI

Åh nej?!?

ANNA

Jo! En bestilling fra hr. Leopold.

MICKI

Igen? Og hvem skal lægge ud?

(giver Anna et par mønter fra lommen)

ANNA

Så mange roser til et kvindemenneske. Hr. Leopold har et romantisk sind!

MICKI

Hr. Leopold har rotter på høløftet!

ANNA lytter. Vi hører lyden af en bus, der nærmer sig.

ANNA

Nå. Det lyder som første hold gæster.

MICKI farer sammen.

MICKI

Å-å. Bussen kommer.

(råber til alle)

Alle ud af dynerne. Bussen kommer!

ALLE får travlt. PERSONALET myldrer ud fra hotellet. JOSEPHA slår atter loftsvinduet op.

JOSEPHA

LEOPOLD? LEOPOLD!?!

MICKI

Bare han ikke har sovet over sig igen.

MICKI griber roserne og løber ind i hotellet. ANNA bliver og betragter gæsterne.

SCENE 2. REJSEGÆSTERNE ANKOMMER

Musik: Ankomst musik + Jajaja, nu kommer jeg (nr. 2)

Bussen ankommer. REJSELEDER stiger ud med megafon.

REJSELEDER

Udstigning St. Wolfgang! 10 minutters ophold. Take your breakfast.
Morgenkaffe med mere. Hurry, hurry!

REJSEGÆSTER vrimler ud og spreder sig som en græshoppesværme over scenen. REJSEGÆSTER har taget plads ved de opdækkede borde.

REJSEGÆSTER

(synger)

Hallo! Tjener. Morgenmad. Morgenmad.

TJENERE

(synger)

Vi kommer nu grüss gott, grüss gott!
med mor'nmad til vore gæster
kaffe, brød og sukker godt
vor kok er østrigsk mester

Besvares af nogle af REJSEGÆSTERNE, der har fået dårlig mad og beklager sig.

REJSELEDER

(mens der serveres og spises)

Ladies and gentlemen. Meine Damen und Herren. De befinder Dem i Salzkammerguts ældste og smukkeste hotel "Den Hvide Hest", "Little White Horse", "Im Weissen Rössl". Det bedste sted for Deres flossede nerver.

Besvares af et inferno af larm og skrigeri.

REJSEGÆSTER

Kaffe! Kaffe! Kaffe!

REJSELEDER

Når De kigger ud over dalen, ser De den vidunderlige Wolfgangsee. 500 meter dyb og med et forfriskende helsebad - vandet er klart og koldt.

REJSEGÆSTER

Lissom kaffen!

REJSELEDER

Og til højre...recht...ses Fårebjerg, til venstre...links... Gedebjerg og ligeud ses Kalvetoppen.

REJSEGÆSTER

Mælk, mælk, til kaffen!

Mælk, mælk, til kaffen!

REJSELEDER

Og det var det. Nu har De set det hele. Turen går nu videre til Ischgl den berømte sommerresidens for vor elskede Kejser Franz Joseph II.

REJSEGÆSTER

Tjener en regning. Tjener, kom med vores regning.

Tjener, tjener, vi skal vid're. Tjener, kom med vores regning.

Tjener, tjener, tjener, tjener, tjener, tjener, tjener. TJEEEEENER!

LEOPOLD kommer løbende ud fra hotellet. Han synger.

LEOPOLD

Jajaja, nu kommer jeg, nu er jeg fremme
Hvad kan jeg betjene herskaberne med?

REJSEGÆSTER

Må vi så betale!

LEOPOLD

Jajaja, nu kommer jeg, man må ej glemme
tilfredse kunder lægger drikkepenge ved
Her kan man slappe af
fra byens larm og jag
Vor bjergluft fylder krop og sjæl med velbehag
Og tænk så blot på pigen hér,
den skønne, Deres hjertenskær
Jajaja, nu kommer jeg: "Hvad sku' det vær?"

Et blødkogt æg, en ostemad
et stort krus kærlighed fra fad
To friske semler, fire pølser
Et kærligt smil og 8 knödeler
En slentretur ved søens bred
en stor buffet med kærlighed
To gange morn'komplet en 10'er...

REJSEGÆSTER

Leopold!

LEOPOLD

Øjeblik, øjeblik. Kommer nu!

REJSEGÆSTER

Leopold!

LEOPOLD

Øjeblik, kommer nu. Som De ser.
Lige straks, lige nu, lige hér.

REJSEGÆSTER

Leopold, Leopold.

LEOPOLD

Jajaja, jeg skynder mig, jeg lig' frem spæner
 Slap nu af og nyd naturens fred og ro

REJSEGÆSTER

Må vi så betale?

LEOPOLD

Jajaja, jeg har jo ikke fire hænder
 Og jeg kan heller ikke dele mig i to
 Det er ej tid og sted
 for skænd og rakken ned
 Søg heller' efter deres sommer-kærlighed
 I stedet for at piske denne stemning op
 stands nu, stop!

2 REJSEGÆSTER rejser sig ved siden af LEOPOLD.

LEOPOLD

(råber)

SÆT DEM!

Jajaja, nu kommer jeg...i fuld galop!

Lev livet her og nu

Kom gavmildhed i hu

Og glem ej drikkepenge...

(stikker hånden frem)

...det er skik og brug

Et tjeners løn er ganske knap

værtinden skrap

pensionen slap

Derfor takker jeg for denne...

(opdager hvad han har fået i hånden)

Derfor takker jeg for denne...buuuuuukseknapp!?!

REJSELEDER

Afgang!

Alle REJSEGÆSTER og REJSELEDER exit i bus. Musik slut.

SCENE 3. LEOPOLD OG JOSEPHA

LEOPOLD

(kigger efter gæsterne)

Sikke en flok nærrigpinde. Hvem var det? Skotsk Venskabsforening?

*(til Micki)*Og hvad skal så en anden klare *sine* forpligtelser med? Hvad skylder jeg dig, Micki?

MICKI

214 Schilling!

LEOPOLD

(sukker)

214 Schilling? Og alt det blot for hendes skyld.

MICKI

Så kom dog til fornuft, hr. Leopold. Hold op med de roser!

LEOPOLD

Det forstår du ikke, min dreng. Hun er mit livs lys, min Edelweiss, mit et og alt, min...

MICKI

Hun er Deres arbejdsgiver!

LEOPOLD

Hun er så smuk som en solopgang, så mild som en sommerbrise.

Inde fra hotellet høres lyden af køkkensevice der smadres. JOSEPHA kommer ud, mens hun skælder ud på personalet.

JOSEPHA

Så stå dog ikke dér og glo, Leopold. Kom igang.

LEOPOLD

(ser fortabt på hende)

Sågerne!

JOSEPHA

Og hvad er det, vi tager for en gang unghane i paprika?

LEOPOLD

(helt væk)

Sågerne!

MICKI

27 en halv...

(støder Leopold i siden)

Tag Dem dog sammen, mand.

MICKI går hovedrystende ud.

JOSEPHA

Hvad er dagens ret, Leopold?

LEOPOLD

Brændende kærlighed.

JOSEPHA

Og...?

LEOPOLD

Flamberede hjerter på spid.

JOSEPHA

Og til dessert?

LEOPOLD

(kigger fortabt på hende)

Kærlighedsfrugter og kyskager.

JOSEPHA

Sikker på, at det ikke er glosuppe?

LEOPOLD

Fru Vogelhuber, der er noget, vi ikke har fået helt på plads.

JOSEPHA

Ja, det er der. Regnskabet fra sidste uge!

LEOPOLD

(fisker krøllede papirer op af lommen)

Det har jeg her.

(holder papirerne tilbage)

Men hør nu fru Josepha....Seppi ...lille søde Seppi-pippi...

JOSEPHA

Stop! Ingen Seppi-pippi her. For Dem er og bliver jeg enkefru Maria Gabriela Josepha Vogelhuber, arvtager og indehaver af "Den Hvide Hest".

LEOPOLD

Jotak, det ved jeg.

JOSEPHA

Og glem ikke, at i de tre år der er gået, siden min mand gik bort, har jeg haft 5 overkellnere. I begyndelsen alle dygtige og pligtopfyldende, men så begyndte de at sende det der blik...

LEOPOLD

(med saligt blik)

Hvilket blik?

JOSEPHA

Det der "hvem-der-bare-var-den-næste-krofatter-blik".

LEOPOLD

Jamen, fru Josepha?

JOSEPHA

Ikke et ord, Leopold Brandmeyer. Og lad os så se, om vi har lagt rigtigt sammen...for én gangs skyld!

LEOPOLD

Men der er noget, jeg må sige Dem.

JOSEPHA

Overhovedet ikke.

JOSEPHA napper papirene og sætter sig ved et bord og regner efter.

LEOPOLD bliver stående og drømmer. De hører ikke hinanden.

Musik: Duet: Det måtte være vidunderligt (nr. 3)

LEOPOLD

Blot *en* gang, hør efter blot *en* gang
 Hvad jeg har skrevet i min dagbog
 Når jeg sad på kammeret og bad
 at du vill' hør' mit hjertes sang
 Det måtte vær' vidundeligt
 at få dit ja og amen
 Den dag dit hjerte, og så mit
 for evigt smelted' sammen
 Skønt vi som dag og nat kan være
 vi alting sammen kunne bære
 Giv mig dit hjerte
 så lover jeg dig, får du mit igen

JOSEPHA

(over regnskaberne, synger hovedrystende)

Leopold, du er en bondeknold
 du blander altid alting sammen
 hvis du forstod, at al den regnskabsrod
 er ikke godt for no'en og no'et

LEOPOLD

Det måtte vær' vidundeligt
 at få dit ja og amen

JOSEPHA

(taler imellem hans verselinier)

Det kan man ikke...så må man låne!

LEOPOLD

Den dag dit hjerte, og så mit
 for evigt smelted' sammen

JOSEPHA

Du blander pærer og æbler, Leopold.

LEOPOLD

Skønt vi som dag og nat kan være.

JOSEPHA

Det er jo to separate regnskaber!

LEOPOLD

Vi alting sammen kunne bære.

JOSEPHA går hen til LEOPOLD og klasker papirerne i favnen på ham.

JOSEPHA

(synger)

Se, kassen stemmer igen
det var det, kom i sving, min ven!

JOSEPHA løber ind i hotellet. LEOPOLD står tilbage uden at have fået sagt, hvad han ville.

LEOPOLD

Det måtte vær' vidundeligt
at få dit ja og amen
Den dag dit hjerte, og så mit
for evigt smelted' sammen
Skønt vi som dag og nat kan være
Vi alting sammen kunne bære
Giv mig dit hjerte
så lover jeg dig, får du mit igen

LEOPOLD sætter sig. Musik slut. JOSEPHA kommer glad ud fra hotellet med roserne.

JOSEPHA

Flere anonyme roser. Og sikke en buket. Den må ha' kostet en formue.

LEOPOLD

(for sig selv)

31 en halv Schilling helt præcis!

JOSEPHA

Åh Leopold. Spisekortet er ikke skrevet endnu, og damperen kan være her hvert øjeblik. Og sørg så for at værelse 4 er klar... balkon-værelset.

(kvindelig koket)

Rene gardiner og blomster på værelset. Han elsker blomster.

(snuser til buketten)

LEOPOLD

(spidst)

Aha. Det er måske en vis sagfører Siedler fra Berlin, vi taler om?

JOSEPHA

Lige præcis. Hr. Siedler! Den behageligste stamgæst af alle. Normalt kommer han først i efteråret, men nu har han meldt sin ankomst til skyttefesten!

(viser roserne frem)

Og se hvad han har sendt... anonymt!

LEOPOLD

(med voksende ophidselse)

Nå, så dét har han! Nej, nu stopper vi. Een ting er at denne Berliner-snude skal rende rundt og spille fin med balkonudsigt, men hvis han skal lukrere på MINE roser, så er det lige så man ka'...man ka'...

Man hører damperen tude ude fra søen.

LEOPOLD

...tude, nemlig!

JOSEPHA

(vred)

Deres roser. Er det da Dem, der dagligt sender mig roser underskrevet "Din Bassemand"

LEOPOLD

(retter)

"Din for evigt, Bassemand"!

JOSEPHA kigger hurtigt på kortet, går truende hen mod LEOPOLD.

JOSEPHA

Jeg ska' gi Dem "Bassemand".

LEOPOLD

(skærmer for sig)

Pas på, de har kostet 31 en halv Schilling.

JOSEPHA slår ham med roserne.

LEOPOLD

Jamen, fru Josepha...Seppi...jeg vil..

Damperen tuder lidt højere.

JOSEPHA

De vil ingenting andet end at passe Deres arbejde.

LEOPOLD

Men jeg ka'...

Han afbrydes af et kæmpetrut fra damperen.

LEOPOLD

Jeg ka'...jeg ka'...jeg ka' jo ikke få et ord indført på grund af den forbandede damper!

BORGEMESTEREN kommer til med HILDA, henvender sig til LEOPOLD.

BORGMESTER

Goddag, hr. Leopold.

LEOPOLD

Hr. Borgmester, Frk. Hilda.

BORGMESTER

Vort sædvanlige bord.

LEOPOLD

Deres sædvanlige bord.

BORGMESTER

Og to spejlæg.

LEOPOLD

Og to spejlæg.

HILDA

Et til hver.

LEOPOLD

Et til hver.

HILDA

Og et krus øl.

LEOPOLD

Og et krus øl.

BORGMESTER

Hr. Leopold. Og to glas.

LEOPOLD

Og to glas.

JOSEPHA

Micki. Franz. Anna. Leopold.

JOSEPHA

Der står seks gange unghane i paprika fra igår. Sørg for at de bliver afsat først.

ALLE TRE

Forstået!

DAMPEREN ankommer. JOSEPHA briefer hurtigt personalet.

JOSEPHA

Så ankommer gæsterne fra damperen. Der er 9 personer til kost og logi, heriblandt et brudepar på bryllupsrejse.

SCENE 4. DAMPEREN ANKOMMER

Musik: Damperen ankommer (nr. 4)

GÆSTERNE myldrer ind fra damperen. Der hilses og snakkes.

BRUDEPARRET dukker op, tæt omslynget. De har kun øje for hinanden.

Musik slut.

LEOPOLD

(til brudeparret)

Ønsker herskaberne et værelse i hovedbygningen eller i annekset?

GOMMEN

Det er så uendelig ligegyldigt.

LEOPOLD

Ønsker herskaberne så noget at spise?

BRUDEN

Det er så uendelig ligegyldigt.

LEOPOLD

(til Micki)

To gange unghane i paprika! Og værelse 12 i annekset.

MICKI

Jamen, det er jo et enkeltværelse!?

GOMMEN OG BRUDEN

Det er så uendelig ligegyldigt.

MICKI viser BRUDEPARRET over i annekset.

JOSEPHA

Er hr. Siedler ikke med damperen?

LEOPOLD

(med slet skjult fryd)

Lader ikke til det. Det var vel nok ææææærgeligt!

JOSEPHA

(trodsigt)

Så kommer han nok med aftenbåden.

HILDA

God mad og øl. Hvem ku' dog være i dårligt humør?!

Som svar høres en høj banden. BROCKMÜLLER og GISELA kommer som de sidste ind fra damperen. De slæber på et par kufferter.

BROCKMÜLLER

20 Schilling for sådan en skaldet søfart! For den pris kunne man jo sejle tre gange Rødby-Puttgarden og så få en gewesen og en stegt ål oven i hatten!

(til Leopold)

Tjener. Har De ål?

LEOPOLD

Kun i strømperne, og dem vil jeg ikke anbefale.

BROCKMÜLLER

Hva' behar?

LEOPOLD

Desværre ingen fisk idag. Hvad med en gang unghane i paprika?

BROCKMÜLLER

Når jeg har været på søen vil jeg ha' ål. Ål med kål! Men det kender I vel ikke her i alpelandet?

LEOPOLD

Herskabet er måske ikke herfra?

GISELA

Vi er nordtyskere! Fra Vorpommern Har De aldrig hørt om Vorpommern?

(til Gisela)

Ignoranter! Jeg savner sgu allerede fladlandet.

GISELA

Jamen, papa. Hér har vi jo søudsigt!

BROCKMÜLLER

Det har man også fra færgen til Rødby. Og dér kan man få ål...ål med kål!

GISELA

Du bli'r nok tilfreds!

BROCKMÜLLER

Jeg vil overhovedet ikke være tilfreds. Tilfredshed er et udtryk for *middelmådhed!*

(kigger i menukort) Nå, hvad serverer man så i denne tyrolerflække?

BROCKMÜLLER

Jomfruhummere? Munkebrød? Arme riddere?

(til Leopold)

Sig mig, lever I stadig i middelalderen hernede?

GISELA

(irettesættende)

Far!

BROCKMÜLLER

Nå, så giv mig en gang unghane i paprika, den er vel i det mindste ikke fra middelalderen?

LEOPOLD og MICKI skeler til hinanden og laver en synkron "bob-bob-bevægelse". LEOPOLD vinker ham afsted og MICKI løber ind i restauranten.

BROCKMÜLLER

Vi vil gerne ha' et balkonværelse!

LEOPOLD

(peger på balkonen)

Balkonværelset er reserveret...desværre.

BROCKMÜLLER

Har I kun et balkonværelse? Bade-hotellerne i Rødby har balkonværelser på alle etager. Også i kælderens!

LEOPOLD

Imponerende!

BROCKMÜLLER

Og hvad mener De med “reserveret”? Ved De ikke, hvem jeg er?

LEOPOLD

Nej. Den herre har ikke præsenteret sig!

BROCKMÜLLER

Navnet er Brockmüller. Buksefabrikant Otto W. Brockmüller...med datter.

LEOPOLD

Brockmüller? Så tror jeg ovenikøbet vi har et telegram til Herren. Fra en hr. Sülzheimer. Nu skal jeg hente det.

LEOPOLD løber ind efter telegrammet.

BROCKMÜLLER

Fra Sülzheimer! Den gemene tyv, den forbryder, den...

GISELA

Rolig, lillefar. Hvad er det med denne Sülzheimer? Du har bandet over ham hele ferien.

BROCKMÜLLER

Hvad det er med ham? Han er en forbryderisk, beskidt, forbryderisk...
...forbryder!

GISELA

Ja, det har jeg efterhånden forstået. Men hvorfor?

BROCKMÜLLER

Hids dig nu ned! Du ved jo at jeg sidste år tog verdenspatent på herre-
underbeklædningen “APOLLO”. Trøje og benklæder i eet stykke med
lufthuller, knappes *foran*. Men pludselig opdager jeg, at denne lille lusede
trikotagetyv lancerer et kopiproduct med navnet “ATILLA”...men som
knappes *bagpå*!

GISELA

Og hvad så?

BROCKMÜLLER

Og hvad så!?! Det er min ide! Han har stjålet konceptet. Kun en retssag kan afgøre denne kamp på liv og død: *Foran* eller *bagpå*!

LEOPOLD er kommet til med telegrammet.

BROCKMÜLLER

(flår telegrammet op, læser for sig selv)

“Til hr. fabrikant, og så videre og så videre...STOP - tilbyder Dem forlig - STOP - Sender straks min advokat - STOP”

(krøller telegrammet)

Ha! Han sender gudhjælpemig sin svinekøter af en smudssagfører! Siedler fra Berlin.

LEOPOLD

Sagfører Siedler...fra Berlin???

BROCKMÜLLER

Ja, en utålelig selvtilfreds type. En ren slim-ål, der snor godtroende folk om sin lillefinger.

LEOPOLD

(indædt for sig selv)

Det lyder som hr. Siedler.

BROCKMÜLLER

Men jeg skal ikke forhandle gennem sådan en luskebuks.

GISELA

Jamen, hvis Siedler er så frygtelig, så bed ham da blive væk, far.

LEOPOLD

(får en idé)

Glimrende idé...De kunne telegrafere et svar med det samme!

BROCKMÜLLER

Ja! Notér straks!

LEOPOLD finder hurtigt notatblok frem og noterer.

BROCKMÜLLER

(højt tempo)

“Telegram modtaget - STOP - og læst op - STOP - Deres sagfører skal ikke komme herop - STOP - Forlig kan De godt stoppe op - STOP - Vil De noget - STOP - Kom selv herop - STOP -

LEOPOLD

(digter med)

...på alpens top - STOP!

BROCKMÜLLER

Netop - STOP! Hvis Hr. Sülzheimer vil mig noget, må han sgu komme hertil personligt! Hr. Siedler kan skride ad Pommern til!

LEOPOLD

Men ikke...Vorpommern!

GISELA og LEOPOLD morer sig.

BROCKMÜLLER

Fri mig for Deres platte alpehumor!

LEOPOLD

Jeg skal sørge for, at telegrammet bliver sendt med det samme.

På vej ind i hotellet møder han MICKI der kommer med maden.

LEOPOLD

Ha! Med lidt held ser vi aldrig Hr. Siedler i “Den Hvide Hest”.

(ser maden)

Hvad er det der?

MICKI

To gange unghane i paprika!

LEOPOLD

Nænænænæ. Fra nu af står Herskabet under min beskyttelse!

*Som en anden Basil Fawlty bytter han uden videre tallerkener med
BORGMESTEREN og HILDA.*

LEOPOLD

Tillader De?

BORGMESTEREN

Hovhov.

BORGMESTEREN OG HILDA

Hvad er det?

LEOPOLD

(til Micki)

Og send så dette telegramsvar tilbage i en fart.

(til Brockmüller)

Væsåartig.

BROCKMÜLLER

Hør hvad er det? Det ligner umiskendelig et par spejlæg.

LEOPOLD

Selvfølgelig. Når vi skriver unghane, så *mener* vi ung-hane.

LEOPOLD

Jeg kan iøvrigt glæde herskabet med at balkonværelset alligevel er ledigt.

BROCKMÜLLER

Nååååh, det var bedre.

LEOPOLD

MICKI!!!

BROCKMÜLLER

(til Gisela)

Der ser du, Gisela. Skal man vinde disse knödel-æderes respekt, må man stå fast.

GISELA

Ja, du plejer jo at få det du vil ha' det.

BROCKMÜLLER

Præcis.

LEOPOLD

(sætter blomsterbuketten i Hildas vandkande)

Værsåartig.

HILDA

Tusind tak.

BROCKMÜLLER

Og nu vil jeg ha' mig en middagslur på værelset. Balkonværelset.

GISELA

Så vil jeg spadsere en lille tur imens.

GISELA exit. BROCKMÜLLER rejser sig og går op på balkonværelset.

LEOPOLD

Hr. Brockmüllers kufferter til balkonværelset.

MICKI

Men det er jo hr. Siedlers?

LEOPOLD

Ikke det navn. Han er taget af bordet. Strøget af menuen!

LEOPOLD og MICKI slæber kufferterne op.

SCENE 5. SIEDLER ANKOMMER

Musik: Ved Wolfgangsee på Den Hvide Hest (nr. 5)

SIEDLER kommer cyklende ind på en cykel anno ca. 1920. Han hopper adræt af cyklen og synger.

SIEDLER

Når det skønne forår sneen smelted har
man ser at mange ta'r

på landlig færd
 Der skal slappes af, lidt fred for sjæl og krop
 - helst på en alpetop
 som denne her!
 Ved Wolfgangsee på "Den Hvide Hest"
 bag alperosernes flor
 I sol på bjergenes tinder
 Snart sorger og kvaler forsvinder

JOSEPHA kommer ham syngende imøde.

BEGGE

Hvor end du rejser i verden ud
 der er kun et sted på jord
 Hvor ro i sjælen du finder
 Det' her din kærlighed bor

JOSEPHA

Her man kommer fra Europas store by'r
 for her er eventyr
 og romantik
 Mange ved at lig' netop på dette sted
 der opstår kærlighed
 og sød musik

BEGGE

Ved Wolfgangsee på "Den hvide hest"
 Bag alperosernes flor
 I sol på bjergenes tinder
 Snart sorger og kvaler forsvinder
 Hvor end du rejser i verden ud
 der er kun et sted på jord
 Hvor ro i sjælen du finder
 Det' her din kærlighed bor

JOSEPHA og SIEDLER kindkysser. Musik slut.

JOSEPHA

Hr. Siedler. Hvor dejligt atter at se Dem i "Den Hvide Hest".

SIEDLER

Fru Josepha. Her er skønnere end nogensinde. Og *De* er skønnere end nogensinde!

JOSEPHA

Altid så galant. Deres værelse er gjort klar. Hvorfor var *De* ikke med damperen?

SIEDLER

Jeg tog den på cikel over passet, for motionens skyld...

(utålelig selvfed)

Jeg er jo trods alt tidligere tredobbelt tysk cikelmester.

JOSEPHA

(forgabt i ham)

Også det? Jeg håber, *De* har gemt lidt kræfter til skyttefesten imorgen. ...og at *De* stadig har plads på *Deres* balkort?

SIEDLER

Masser af plads, fru Josepha. Og nu vil jeg nyde udsigten fra balkonværelset.

JOSEPHA

Selvfølgelig. Jeg sender min overkellner ud for at hjælpe *Dem*.

SIEDLER

Aaah...et helt nyt ansigt?

LEOPOLD

Næh, det er jeg skam født med.

De ler. Leopold peger på en taske på bagagebæreren.

LEOPOLD

Det var ikke meget bagage.

SIEDLER

Det er bare min madpakke.

LEOPOLD

Aaah...det er måske et par *cikel-klemmer*.

De ler.

SIEDLER

Selve bagagen kommer med næste damper.

LEOPOLD

Javel...og Herren har bestilt et værelse?

SIEDLER

Jatak. Navnet er Siedler.

LEOPOLD

Hr. Sielder, s'gerne!

(forstår pludselig, skifter attitude)

De er sagfører Siedler...fra Berlin?

SIEDLER

Korrekt.

LEOPOLD

Og De fik ikke nogen...kontraordre?

SIEDLER

Kontraordre? Aner ikke hvad De taler om. Jeg har været på cikel over Brennerpasset, ganske uden for telegrafisk rækkevidde.

LEOPOLD

(for sig selv)

Pokkers!

SIEDLER

Hvordan er vejret, ellers?

LEOPOLD

Rædselsfuldt. Og så er det myggeår. Og hvepseår. For slet ikke at tale om bremserne.

(klasker et insekt, på cykelstyret)

Se bare, en såkaldt håndbremse!

SIEDLER

Der er heldigvis myggenet på balkonværelset.

SIEDLER kaster sin hat op på balkonen. BROCKMÜLLER træder i det samme ud og griber den.

BROCKMÜLLER

Hvad skal jeg med den?

(kaster hatten tilbage)

SIEDLER

Undskyld! Hvad laver De på min balkon?

BROCKMÜLLER

Deres? Balkonen er sgu min!

JOSEPHA kommer ud i det samme.

JOSEPHA

Er der problemer?

SIEDLER

Kun hvis balkonen ikke er ordentlig afstivet. Der står 180 kilo på den!

JOSEPHA

Undskyld hr. fabrikant, men hvem har vist Dem op på balkonværelset?

BROCKMÜLLER

Deres over tjener, selvfølgelig.

JOSEPHA

Leopold?

LEOPOLD

Ja! Hr. Sied'l-rytter var jo ikke med damperen, og jeg vil ikke være den, der lader forretnings-verdenen, ja *højfinanssen*, stå uden tag over hovedet.

JOSEPHA går truende hen imod ham, LEOPOLD lader som om han bliver kaldt ind i restauranten.

LEOPOLD

Betale? Ja sågerne...

LEOPOLD exit.

JOSEPHA

(til Brockmüller)

Jeg er forfærdelig ked af det, men den herre bor altid på dette værelse.

BROCKMÜLLER

Så er det sguda også på tide at prøve noget nyt. Min datter og jeg agter at blive ugen ud!

SIEDLER

Som jurist må jeg henvide til, at jeg har en skriftlig aftale...

BROCKMÜLLER

(afbryder)

Er De *jurist*. Ja, så er sagen en anden. Så bliver vi til juleaften!

JOSEPHA

Beklager! Værelset er reserveret! De må bo i annekset.

(råber ind i hotellet)

Franz, Martin...hr. Brockmüllers kufferter.

BROCKMÜLLER

HA! Tror I vi nordtyskere stikker op for bollemilch und Bratwurst?

Ikke 10 vilde heste ka' få mig ud af dette værelse.

FRANZ og MARTIN, to velvoksne hotelkarle dukker op bag BROCKMÜLLER. Han får øje på dem.

BROCKMÜLLER

(nervøs)

Men 4 meter stalkarl i lederhosen kan godt!

JOSEPHA

Sagen er afsluttet. Bær bagagen til annekset.

JOSEPHA går ind i hotellet. FRANZ og MARTIN bringer bagagen ned. GISELA kommer tilbage fra sin lille gåtur.

GISELA

Hvad sker hér?

BROCKMÜLLER

Den fine herre dér vil smide os ud af værelset!

BROCKMÜLLER forlader fnysende balkonen.

GISELA

(til Siedler)

Hvor ugalant. Min far og jeg er netop indlogeret. Vil De virkelig fordrive en ung dame fra hendes værelse?

SIEDLER

Jamen, kæreste frøken, hvor kunne jeg da ane, at der også boede en skønhed på det værelse. Jeg afstår øjeblikkeligt min ret. Værelset er Deres.

SIEDLER bukker galant.

SIEDLER

(til Franz og Martin)

Bær blot kufferterne op igen.

FRANZ og MARTIN bærer kufferter op. Møder BROCKMÜLLER i balkondøren.

BROCKMÜLLER

Hvad nu?

GISELA

Den herre har været så venlig at afstå værelset.

BROCKMÜLLER

Næh, virkelig. Uforskammet mod mig, men sukkersød mod min datter. Sådan leger vi ikke!

(råber ind i hotellet)

Ned med de kufferter, vi ta'r hjem til Vorpommeren!

FRANZ og MARTIN ud med kufferter igen.

GISELA

Nej, nu har vi lige fået det så rart. Og du har jo fået det som du ville.

(smiler lidt til Siedler)

...kufferterne skal op igen.

FRANZ og MARTIN vader op med kufferter igen.

GISELA

Tusind tak, hr...?

SIEDLER

Siedler. Sagfører Siedler, Berlin!

GISELA

Gisela Brockmüller!

SIEDLER kysser galant hendes hånd.

BROCKMÜLLER

Hvem siger De? Siedler? Nå-så'det'-mæ'-den-på, hvaaaa? Sülzheimers luskefis af en sagskærer, hvaaaa? På mit hotel, hvaaaa?

SIEDLER

Hvad kender De til min klient, hr. Sülzheimer?

BROCKMÜLLER

Mere end rigeligt. Jeg er Otto W. Brockmüller fra Rostock.

SIEDLER

Ahaaa. Dem med "APOLLO"?

BROCKMÜLLER

Mig med "APOLLO", ja!

(Som en Napoleon)

Brudeparret slår vinduet op.

BRUDGOMMEN

Hvad sker der?

JOSEPHA

De har fået gæster i naboværelset.

BRUD OG GOM

Det er så uendeligt ligegyldigt!

Vinduet klappes i igen. JOSEPHA hanker op i kufferterne og indkvarterer GISELA og den skumlende BROCKMÜLLER i annekset. SIEDLER hilser med hatten og går på sit værelse. BROCKMÜLLER banker hovedet mod dørkarmen.

SCENE 6. LEOPOLDS PLAN

MICKI og LEOPOLD stikker hovederne sammen.

LEOPOLD

Al det på grund af den opblæste paragrafrytter. Bare man ku' komme af med ham.

MICKI

Måske. Han har da et godt øje til Brockmüllers datter.

LEOPOLD

Frk. Gisela?

MICKI

Jaja...de der forelskede hundeøjne, dem kender vi!

LEOPOLD

Så er det godt! Vent lidt...jeg får en idé.

BROCKMÜLLER

Føj for et hummer. Vandet siler ned ad væggene og ikke engang plads til at ærgre sig. Bare naboerne i det mindste er rolige folk.

Væggene begynder at ryste inde fra brudeparret, vi har en fornemmelse af hvad der foregår.

BROCKMÜLLER

Utroligt. Håndværkere på en lørdag!

GISELA

Det skal nok blive hyggeligt, papa. Jeg kan li' at være her.

BROCKMÜLLER

Hmmm. Men jeg vil ikke have dig hængende i hotellet med ham sagfører-snuden. Forstået?!

LEOPOLD går hen til GISELA.

LEOPOLD

Måtte man anbefale frøkenen en tur til søen? Det er Nordtyrols smukkeste udsigt! Jeg kan følge frøkenen!

GISELA

Tak, men jeg finder selv vej.

LEOPOLD

Ikke med bind for øjenene!

GISELA

Undskyld?

LEOPOLD

En ældgammel tradition. Man føres i blinde hen til udsigten, som så bliver særlig intens...Tillader De?

(holder bindet op)

GISELA

Nåja, skik følge, som man siger.

LEOPOLD binder et bind for hendes øjne. MICKI overtager LEOPOLDS plads og fører GISELA mod søen. SIEDLER kommer frem på balkonen.

LEOPOLD

Undskyld. Værtinden vil tale med Dem.

Øh...nede ved søen!

SIEDLER

Ved søen? Hvad pokker laver hun der?

LEOPOLD

(improviserer dårligt)

Hvad hun laver? Øøøøh...hun øh...ja, hun fanger foreller...

SIEDLER

Foreller?

LEOPOLD

(med masser af f'er)

Ja. Fruen fanger foreller. Fru Vogelhuber er en fremragende forelfanger... faktisk!!!

SIEDLER

Javel, så?!

LEOPOLD

De har ikke noget imod at få bind om øjnene? Det er en ældgammel tradition.

SIEDLER

Ikke det mindste. Jeg er tysk mester i nat-orientering.

SIEDLER har nu fået bind for øjnene og går direkte ind i en væg.

SIEDLER

Men jeg ku' måske godt bruge en *lille* hånd.

LEOPOLD leder SIEDLER til søen.

Musik: Så blå, så blå (nr. 7) - tematisk anslag

SCENE 7. GISELA OG SIEDLER VED SØEN.

Sceneskift. Tæppe med søbred ned. Et blåligt skær breder sig over scenen.

Fuglefløjt høres. MICKI afleverer den blændede GISELA i den ene side af scenen. Musik slut.

GISELA

Er vi der snart?

Ind fra den anden side afleverer LEOPOLD en blændet SIEDLER.

GISELA

Aldrig vidste jeg, at en sø kunne være så blå.

SIEDLER

Sikke en udsigt!

De vender sig og opdager hinanden.

SIEDLER

Frk. Gisela? Det gør bestemt ikke udsigten ringere.

GISELA

(forlegen)

Hr. Siedler? Hvad laver De her?

SIEDLER

Tjaaa, jeg har vist mistet min vejviser.

GISELA

Pudsigt, det har jeg også.

SIEDLER

Jeg er ked af det rod med værelset.

GISELA

Det gør ingenting, vi bor udmærket.

SIEDLER

Jeg ved godt, at min arbejdsgiver Hr. Sülzheimer og Deres far har et udestående.

GISELA

Det er jo ikke Deres skyld.

SIEDLER

Nej, jeg prøver faktisk at mægle. Ja, jeg er jo tidligere diplomat.

GISELA

(beundrende)

Virkelig?

SIEDLER

Top-diplomat, i al beskedenhed. Men Deres far er en hård nød at knække.

GISELA

Jotak, jeg kender papa.

SIEDLER

Men, pyt. Lige nu vil jeg bare nyde disse fantastiske omgivelser. Søen, bjergene og ikke mindst...Dem.

GISELA slår blikket ned, og han synger til hende.

Musik: Så blå, så blå (nr. 7)

SIEDLER

Så blå, så blå er søen når
den spejles i dit gyldne hår
Glemmer tid og sted,
la'r mig falde ned
i de blå og alvorlige øjne?

(hun kigger på ham)

Et blik så blåt som himlen selv
hvor har jeg mon forjent det held
dig at være nær
denne stund at få
så blå, så blå, så blå

Hele scenen er nu badet i blåt lys.

GISELA

I barndommen lød
det altid så kønt
at elskov er rød
og håbet er lysegrønt

SIEDLER

Men først i dit blik
da var det jeg så:
Troskaben er som himmelen blå

GISELA

Jeg mindes når jeg ser på dig
en yndig blå forglemmigej
Vil du med mig gå
Kan vi himlen nå
i det blå, i det blå, finde lykken

BEGGE (KAN FORDELES)

Så blå så blå bli'r himmelen kun
så snart du rækker mig din mund
Her ved søens bred
bli'r vor kærlighed:
så blå, så blå, så blå

De forelskede dansende kommer til: BORGMESTEREN med HILDA, FRANZ med ANNA og BRUDEPARRET. Damerne har bind for øjnene som herrerne galant tager af dem. I slutningen af sangen danser alle ud. LEOPOLD kommer frem fra sit skjul og fejrer sin succesfulde plan med nogle parodiske trin med bind for øjnene til musikken.

SCENE 8. LEOPOLD OG JOSEPHA VED SØEN

JOSEPHA kommer til. Musikken stopper, men LEOPOLD danser ufortrødent videre mens han synger.

LEOPOLD

Så blå, så blå bli'r himmelen kun
så snart du rækker mig din mund

LEOPOLD støder ind i JOSEPHA og der opstår en lille morsom mimisk scene, hvor LEOPOLD føler på hendes ansigt som en blind mand. Han indser langsomt, hvem der står overfor ham, og han tager bindet af.

JOSEPHA

Hvad i himlens navn står De og laver?

LEOPOLD

Øh...bøh...blindebuk!?

JOSEPHA

Jeg har ledt efter Dem overalt. De skal bringe nogle ting op på Hr. Siedlers værelse for mig. Har De iøvrigt set ham?

LEOPOLD

Josepha. Seppi! Seppipippi. Hvad vil De med den opblæste storbysnude?

JOSEPHA

Så er det godt!

LEOPOLD

Kan De ikke se det? Han er slet ikke Deres type. Berlin er ikke Deres type.

JOSEPHA

Nu synes jeg, jeg ser det blik igen, Leopold?

LEOPOLD

Jeg ved det; en overkellner har ingen ret. Men en tjener er også et menneske. Og kærligheden er det eneste område hvor man aldrig må sige: Det er ikke mit bord! Josepha, jeg er så vanvittigt forelsket. Kys mig. Hører De? Bare een gang!

Musik: Så blå, så blå (nr. 7) - gentagelse.

LEOPOLD

Af alt jeg ved
jeg ønsker kun
et kys ved søen
fra din mund

JOSEPHA

På din røde kind
står nu printet ind
få så fingrene af fadet

JOSEPHA giver ham en lussing og går. En sky går for solen. (evt. høres en fjern torden og regnen begynder at vælte ned).

LEOPOLD

Så grå, så grå bli'r himmelen når
din hjertenskære fra dig går
Her ved søens bred
brast vor kærlighed:
så grå, så grå, så grå

LEOPOLD gnider sin ømme kind og går ud. Søtæppet hæves.

SCENE 9. BROCKMÜLLER I TYROLERTØJ

(Sol frem igen). GISELA og SIEDLER kommer forelskede tilbage fra søen med opslået paraply. Musik slut.

SIEDLER

Jeg håber, De vil ledsage mig til skyttefesten imorgen?

GISELA

Men hr. Siedler, min far kan jo ikke fordrage Dem.

SIEDLER

Vent bare. Senest imorgen ved denne tid, vil Deres far pålægge mig ikke at vige fra Deres side.

GISELA

Jeg forstår ikke? Hvordan?

SIEDLER

Vent og se.

BROCKMÜLLER kommer ud af annekset i tyrolertøj med røde knæstrømper.

BROCKMÜLLER

Aaarh. Det er da det mest latterlige!

GISELA

Åhnej, nu kommer far.

SIEDLER

Stol på mig. Vi ses!

De fingerkysser. SIEDLER exit.

BROCKMÜLLER

I guder et antræk. Folk tror jo man har fået kuk i alpeklatten. Jeg ligner noget, der stukket af fra en tyrolerkvartet. Når solen er væk er knæskallerne så blå som et par thekopper. Og når den skinner holder myggene festbanket i knæhaserne. Av!

(klasker en myg i knæhasen)

BROCKMÜLLER klasker igen efter myg, og det udvikler sig til et par tyrolertrin. GISELA ler og går hen til ham.

GISELA

Nej, hvor det klæ'r dig, lillefar!

BROCKMÜLLER

Hvor har du været?

GISELA

Øøøh...jeg gik en tur ved søen.

BROCKMÜLLER

Det var dog nogle utroligt røde kinder du har?

GISELA

Det er nok den friske luft dernede.

BROCKMÜLLER

(mistænksomt)

Er der sket noget? Du virker i rædselsfuldt godt humør?!

GISELA

Det har jeg sikkert efter dig, papa!

BROCKMÜLLER

Hvor skal du nu hen?

GISELA

Bare se mig lidt omkring. *Servus!**GISELA går. BROCKMÜLLER kigger skeptisk på hende.*

BROCKMÜLLER

*Servus!?! Allerede bidt af den tyrolske taleforvirring! Av!**(bliver bidt af en myg, får øje på en ny)*

BROCKMÜLLER

*Aaaarh, sæt dig så bare din modbydelige blodsuger. Av!**(klasker sig, en ny sværm angriber)**Hjælp! Nu angriber de sgu i flok. Retræte til annekset!**BROCKMÜLLER løber i dækning i annekset.*SCENE 10. LEOPOLD FYRES*JOSEPHA og LEOPOLD kommer nede fra markedet i byen. Han slæber hendes tunge indkøbskurv. LEOPOLD stiller demonstrativt kurven.*

JOSEPHA

Nænæ. De er ikke færdig. Der er nogle varer, der skal helt op på balkonværelset!

LEOPOLD

Den opgave, fru Josepha har tildelt mig, er vel ikke fru Josephas alvor?

JOSEPHA

Ikke noget vrøvl. Gør som jeg siger!

LEOPOLD

Jeg er ikke ansat som postillon d'amour.

JOSEPHA

De modsætter Dem altså mine ønsker?

LEOPOLD

Ja, når De modsætter Dem mine!

JOSEPHA

Har De virkelig tænkt nøje over det, Leopold?

LEOPOLD

Særdeles nøje. Når Leopold Brandmayer siger ja, er det et ja, når han siger nej, er det et nej. Hvis De giver mig en kurv, kan De få en tilbage!

JOSEPHA

(rasende)

Så fræk har ingen mandsperson været over for mig før. Det er på høje tid, at vore veje skilles!

LEOPOLD giver hende kurven med en voldsom bevægelse.

JOSEPHA

Jamen, så er det jo godt!

LEOPOLD

Har De tænkt nøje over det her, fru Josepha?

JOSEPHA

Særdeles nøje. Når værtinden på "Den Hvide Hest" siger ja, er det ja, og når hun siger nej...så...ja, så....SÅ ER DE FYRET!!!

JOSEPHA går hurtigt ind i huset.

LEOPOLD

Et anstændigt menneske kan man tvinge til alt - han kan stjæle, lyve og bedrage. Men se på kæresteri med en anden - ALDRIG!

Musik: Jeg er ej som han (nr. 10)

LEOPOLD

(synger)

For eet eneste smil, bare et kærligt ord
 Ofred' jeg gerne alt på jord
 Hvis jeg fik, blot ét nik, bare ét kærligt blik
 var lykken uendelig stor
 For en dag i dit liv, for et kys på min kind
 blot eet eneste lille eet
 Glad jeg ofred dig alt, hvad jeg ejer og har

men jeg ejer desværre så lidt

For jeg er ej som han
 -ingen dannet mand
 jeg har en drøm, måske naiv
 dele med dig, mit liv
 ungdom har jeg ej
 Fornem? - ikke jeg!
 Jeg er ikke smuk og rig
 kun kærlighed, kan jeg dig gi'

Jeg ved godt han er flot, han er smart, han er ung
 men den letteste fod blir tung
 Han kan gi' dig en aften i stjernernes skær
 men om morg'nen der står *jeg* her
 Han kan love dig klasse, han kan love dig stil
 og jeg kun kan love dig eet
 jeg kan gi' dig mit hjerte, det er hvad jeg har
 for jeg ejer desværre så lidt

For jeg er ej som han
 -ingen dannet mand
 jeg har en drøm, måske naiv
 dele med dig, mit liv
 ungdom har jeg ej
 Fornem? - ikke jeg!
 Jeg er ikke smuk og rig
 kun kærlighed, kan jeg dig gi'

Musik slut. MICKI kommer løbende.

MICKI

Hr. Leopold! Er det rigtigt, at De er...fyret?

LEOPOLD

En Brandmayer lader sig ikke fyre. Han går selv!

LEOPOLD

Såå, tør nu øjnene og hør min sidste vilje...mit professionelle testamente.

MICKI

Jamen, hr. Leopold.

LEOPOLD

Husk: Brudeparret i annekset - altid tælle til 10 før du lukker døren op. På regnvejrskdage tæl til 15! Efter en uge kan du sætte ventetiden ned til 5.

MICKI

Javel.

LEOPOLD

Gæster som hr. Siedler gi'r man altid et skvæt suppe i kraven, når man serverer. Og er suppen fed, ta'r man ryggen med i anden ombæring.

MICKI

Jeg skal nok huske det.

LEOPOLD

Aldrig komme første gang gæsterne kalder. De bør vente, det fremmer tørst og appetit og øger omsætningen. Din blok holder du altid så højt, at gæsten ikke ser du regner datoen med! Og husk frem for alt: En tjener er også et menneske!

LEOPOLD tager sit forklæde af og folder det sammen.

MICKI

(begynder at tude)

Jeg skal nok huske det hele. Men hvor tager De hen, hr. Leopold?

LEOPOLD

Jeg udvandrer! Til Amerika!

LEOPOLD rækker MICKI forklædet. MICKI græder højere end nogensinde.

LEOPOLD

Altså, jeg ved det er svært, men hvorfor græder du *så* meget?

MICKI

De skylder mig 214 Schilling!

LEOPOLD

(hulker nu også)

Min dreng...dem ser du aldrig mere!

De omfavner hinanden. MICKI går ind i hotellet. BROCKMÜLLER kommer frem, spejdende efter myg.

BROCKMÜLLER

Er der fri bane?

LEOPOLD

Hvilket?

BROCKMÜLLER

Sig til, hvis De så meget som ser skyggen af et blodsugende bæst.

LEOPOLD

(hentyder til Josepha)

Bare rolig. Hun er gået indenfor.

BROCKMÜLLER

Iøvrigt, overtjener. Hvornår serveres aftensmaden?

LEOPOLD

Aner det ikke. Jeg er ikke længere tyende her på stedet.

BROCKMÜLLER

Hvad skal det sige?

LEOPOLD

Stavnsbåndet er ophævet. Jeg er nu kurgæst som Dem selv.

BROCKMÜLLER

Vrøvl. Må jeg se Deres menu?!

JOSEPHA kommer ud i det samme. LEOPOLD praler demonstrativt til BROCKMÜLLER.

LEOPOLD

Det eneste jeg har på min menu i aften, det er store kolde øl og små varme piger...a la carte! Auf wiernerschnitzel!

LEOPOLD går på bytur. BROCKMÜLLER vender sig mod den hovedrystende JOSEPHA.

BROCKMÜLLER

Der er knageme "Halløj på badehotellet", hva'?

JOSEPHA

Hvad mener De?

BROCKMÜLLER

Overtjeneren på druktur, værelset er fugtig som en ostebutik.
Og håndværkerne inde ved siden af. De tager sgu ikke mange pauser!

JOSEPHA

Hvorfor altid så sur? De skulle prøve at smile lidt, det ville klæde Dem.

BROCKMÜLLER

Årh, det er bare noget De sætter på regningen bagefter.

JOSEPHA

Prøv nu at se Dem omkring, indånd bjergluften! Livet er skønt i Tyrol!

Musik: I Salzkammergut (nr.13)

JOSEPHA synger og danser. Undervejs kommer DANSERE i Tyrolertøj ind og danser med.

JOSEPHA

Livet er skønt, livet er skønt
Skønnest under denne alpesol
Bjerget er grønt, landskabet kønt
intet sted er smukker' end Tyrol
syng som I kan, vis nu hvordan
folk og fæ forstår at feste med
Mærk hvor dit sind fryd lukker ind
Hjertet er på rette sted!
I Salzkammergut der bli'r du budt

festlighed, hele natten lang, holdrioooooh!
 I Salkammergut bli'r hvert minut
 brugt på dans og på fest og sang, holdrioooooh !
 Vi danser og drejer os rundt og
 bukker og nejer for (koreografi)
 ham og hende vi møder..johooooo !
 I Salzkammergut, Salzkammergut dansen går
 ligeså vildt som hjertet slår, holdrioooooh!

Musikalsk mellemspil, hvor BROCKMÜLLER angribes af en ny myggesværme.

BROCKMÜLLER

Aaarh, nu er bæsterne tilbage. En hel sværm!

Han klasker løs på fødder og ben og kinder. Det udvikler sig til en tyrolerdans, som de øvrige DANSEERE interesseret iagttager og går med på.

ALLE

I Salzkammergut der bli'r du budt
 festlighed, hele natten lang, holdrioooooh!
 I Salkammergut bli'r hvert minut
 brugt på dans og på fest og sang, holdrioooooh !
 Vi danser og drejer os rundt og
 bukker og nejer for (koreografi)
 ham og hende vi møder..johooooo !
 I Salzkammergut, Salzkammergut dansen går
 ligeså vildt som hjertet slår, holdrioooooh!

Musik slut. BROCKMÜLLER stønner af anstrengelse.

BROCKMÜLLER

Øv! Nu sveder man også som en okse. Jeg må ha' luft. Frisk luft! Jeg går ind.

BROCKMÜLLER går ind i annekset.

SCENE 11. SIGISMUND ANKOMMER

*Der høres nu dytten fra en bil, SIGISMUND SÜLZHEIMER ankommer.
 JOSEPHA modtager ham.*

SIGISMUND

Godeftermiddag, madame. Er det Deres hotel?

JOSEPHA

Josepha Vogelhuber, til tjeneste.

SIGISMUND

Sigismund Sülzheimer, Sangershausen

(håndkysser Josepha og charmer)

Hvilket henrivende sted...og hvilken henrivende værtinde.

JOSEPHA

Tak. De kommer uanmeldt, hr. Sülzheimer.

SIGISMUND

Kan jeg få en enkelt overnatning og lidt aftensmad?

JOSEPHA

Jeg skal gøre et værelse klar. Ønsker De morgenmad?

SIGISMUND

Tak, men ikke for tidligt. Jeg ynder et søbad inden morgenmaden...og da navnlig i den berømte Wolfgangsee.

JOSEPHA

Åååh...i morgen tidligt er jeg bange for, der bliver trængsel på badebroen.

SIGISMUND

Såeh?

JOSEPHA

Hver søndag træner badepigerne udspring.

SIGISMUND

(begejstret)

Badepiger? Jamen det gør ingenting. Absolut ingenting.

SCENE 12. CLARA OG HINZELMANN INDKVARTERES

HINZELMANN kommer til. Han går stavgang.

JOSEPHA

Flere uanmeldte gæster?

HINZELMANN

Næ, jeg har skam reserveret. Hinzelmann er navnet.

JOSEPHA

Hinzelmann? Øjeblik.

JOSEPHA går ind efter hotelbogen. SIGISMUND griber chancen for at præsentere sig.

SIGISMUND

Sigismund Sülzheimer, Sangershausen!

HINZELMANN

Professor og opfinder Joseph Hinzelmann...og datter!

SIGISMUND

Datter?

I det samme kommer CLARA prustende ind, slæbende på en masse bagage. SIGISMUND træder straks til.

SIGISMUND

Tillad mig at hjælpe med bagagen.

SIGISMUND hjælper CLARA af med bagagen. De klodser lidt rundt, og der opstår nogle små intime situationer. JOSEPHA kommer tilbage med hotelbogen.

JOSEPHA

Aaah, hér står De jo: Hinzelmann og datter. Kom De for sent til damperen?

HINZELMANN

Næhnej. Vi valgte turen til fods og sparede dermed 12 gode østrigske schilling.

JOSEPHA

Værelse 8 står klar til Dem.

HINZELMANN

De har vel ikke et værelse lidt højere oppe?

JOSEPHA

Jamen værelse 8 ligger helt oppe under taget.

(lille pause)

Aftensmaden er netop serveret, hvis..?

HINZELMANN

Næh tak, vi har selv mad med.

JOSEPHA

Altså, kun lys og betjening.

HINZELMANN

Næh, lys behøver vi ikke. Det har vi også. Clara!

CLARA trækker nogle store stearinlys op fra en kuffert.

HINZELMANN

Og betjeningen kan vi da så udmærket ordne selv.

JOSEPHA

Jo, hr. Hinzelmann, men...

HINZELMANN

(forklarende til Sigismund)

Som opfinder venter man altid på det store gennembrud: Verdenspatentet.

Indtil da må man være sparsommelig.

SIGISMUND

Naturligvis.

HINZELMANN

Lys på værelset kunne nemt være 5 schilling hver. Dem sparer vi op.

CLARA trækker en lille kasse frem og HINZELMANN lægger et par mønter i.

JOSEPHA vil gøre indsigelser, men SIGISMUND trækker hende til side.

SIGISMUND

Giv dem det hele for halv pris, jeg betaler differencen.

JOSEPHA

(nikker indforstået)

Så bliver det 45 schilling pr. dag. Nu skal jeg vise Dem op.

JOSEPHA tager bagagen og viser HINZELMANN op på værelset. CLARA og SIGISMUND står tilbage. De spadserer lidt. Lysskift. Det begynder at nærme sig solnedgang.

SIGISMUND

Det er en prægtig far, De har.

CLARA

Ja.

SIGISMUND

Han forstår sandelig at sætte tæring efter næring.

CLARA

Ja.

SIGISMUND

Se nu går solen ned bag bjergene. Smukt, synes De ikke?

CLARA

Jo!

SIGISMUND

Sig mig sparer De også ved kun at bruge enstavelsesord?

CLARA

Nej.

SIGISMUND

Prøv at sige: Sigismund.

CLARA ryster forskræmt på hovedet.

SIGISMUND

Hvorfor ikke? Det er da et meget nydeligt navn. Hvad er der galt? Sig det nu...bare én gang.

CLARA

(vender hovedet bort)

Jeg må hellere forklare hvorfor jeg ikke vil...nævne det navn. Jeg er...jeg er...

SIGISMUND

Nervøs? Forkølet? Hvad da?

CLARA

(vender sig mod ham med tårer i øjnene)

Jeg er LÆSSSSSPER! Hvordan søren skal jeg så sige Sigismund med så mange slemme s'er?

SIGISMUND

Det klæder Dem aldeles fortryllende.

CLARA

Sludder.

SIGISMUND

Jamen det *gør* det.

CLARA

Hvor er det sødt af Dem at sige det...Sigismund.

De smiler varmt til hinanden. CLARA løber op på værelset. SIGISMUND vinker og sætter sig drømmende. Aftenen falder på. SIEDLER kommer cyklende ind og får i tusmørket øje på SIGISMUND.

SIEDLER

Hr. Sülzheimer! Er det Dem?

SIGISMUND

(rives ud af drømmene)

Jamen godaften, sagfører!

SIEDLER

Hvad bestiller De her?

SIGISMUND

Nåh, det var trikotagetyksakken fra Rostock, der insisterede på at drøfte retssagen personligt. Jeg kunne ikke nå at standse Dem.

SIEDLER

Det skal De ikke tænke på. Jeg nyder i højeste grad mit ophold!

SIGISMUND

(kigger efter Clara)

Åh, hvor er hun vidunderlig!

SIEDLER

(morer sig)

Det var hurtigt! De har allerede fået Dem en pige i St. Wolfgang?

SIGISMUND

Ja, Siedler. Eller nej...hende her er...anderledes.

SIEDLER

(tænker på Gisela)

Jeg kender det. Sådan føles det, når man har fundet een, der bare er... perfekt!

SIGISMUND

Au contraire, sagfører. Hun er netop *ikke* perfekt! De skulle høre hendes s'er!

SIEDLER

Med hensyn til retssagen: Jeg tror jeg har fundet Brockmüllers svage punkt!

SIGISMUND er fraværende. Han får øje på de kasserede roser, samler dem op og arrangerer dem i en vase på et bord.

SIEDLER

Hr. Sülzheimer?!? Jeg talte om retssagen!

SIGISMUND

(som brudeparret)

Det er så uendelig ligeegyldigt!

SIGISMUND går til ro på hotellet. SIEDLER går ind på sit værelse.

SCENE 13. LEOPOLDS SERENADER

Lysset sænkes til nattestemning. Lysene i hotellet slukkes et for et. LEOPOLD dukker op. Han har været på duktur og er temmelig besoffen.

LEOPOLD

Der må da være et anstændigt værtshus, der ikke allerede lukker kl...

(finder sit lommeur)

...langt over midnat?!? Nå, hvor er vi?

(kigger på facaden)

“Den Hvide Hest”? Kender ikke stedet. Kender ikke værtinden. Hun er glemt. Borte. Ude af mit liv. Druknet i god bayersk øl. Og det var på høje tid, for man skal lede længe efter en kvinde så streng, så selvhævdende, så urimelig...

Han kigger forelsket mod Josephas vindue.

LEOPOLD

...urimelig...dejlig!

Han slår over i sang. Akkompagnerer evt. sig selv på lille ukulele.

Musik: O sole mio

Åh min Josepha
her står jeg i natten
med en lille fjer på
i tyrolerhatten

Når månen skinner
ned på bjergets tinder
da blødes hårde hjerter op, min skat

Oh kærligheden
kan gøre blind
jeg står i mørke
oh luk mig ind

Josepha
 min hjertenskær
 kom mig i møde
 i stjerners skær

Der tændes lys i hotellet. Forskellige HOTELFOLK stikker hovederne ud af vinduerne.

Musik: Funiculi, Funicula

HOTELFOLK

(omkvæd)

Jammer, jammer
 må vi være fri
 stop den larm og
 pløret poesi
 Åh, gå nu væk
 og klap så i
 gå hjem i seng
 lad os få freeeed
 Jammer, jammer, jammer,
 det kan ikke blive ved

LEOPOLD

(melodi-linie gentages)

jamen jamen jamen
 jeg må se min kærlighed

Vinduerne smækkes i. LEOPOLD får øje på roserne i vasen og holder dem op. Undervejs i sidste seranade kommer HOTELFOLK ud med lys i hånden.

Musik: Nessun Dorma.

LEOPOLD

Alle sover! Alle sover!
 Og blandt dem en alperose

om hvem mon hun nu drømmer?
 ser hun mit ansigt
 og i søvnen nu sin vrede
 en stund forsømmer
 Vil hun ved næste stjernes kud
 åbne sin dør og ta' imod
 de roser som jeg holder frem igen
 så røde som mit hjerteblod

LEOPOLD

Jeg søger efter lys i mørket
 håbet der alt forandrer

ALLE

Vil hun ved næste stjernes kud
 åbne sin dør og ta' imod de roser...

LEOPOLD

(overtager)

...som jeg holder frem igen
 så røde som mit hjerteblod
 hjerteblod, hjerteblod

ALLE

Vil hun ved næste stjernes kud
 åbne sin dør og ta' imod
 hans røde hjerteblod

*LEOPOLD opgiver og smider roserne på jorden og hurtig exit mod byen.
 Under afslutningstonerne kommer BROCKMÜLLER ud i natskjorte og
 undersøger larmen. Loftsvinduet slås op og JOSEPHA stikker hovedet ud.*

JOSEPHA

Kan vi SÅ få ro!

JOSEPHA tømmer natpotten i hovedet på den forbavsede BROCKMÜLLER.

BROCKMÜLLER

Åh, jeg savner Vorpommern!!!

PAUSE

2. AKTSCENE 14 - NÆSTE MORGEN***Musik: Introduktion (nr. 19)***

Næste morgen foran "Den Hvide Hest". I morgenlyset ses at væggene gynger i annekset, som de plejer. BROCKMÜLLER med morgenhår kommer ud af annekset iført morgenkåbe, badetøfler og håndklæde. Han fnyser over nabolarmen og går mod søen. SIGISMUND kommer ud fra hotellet iført samme badekostume. Han laver et par gymnastiske morgenøvelser og går ligeledes mod søen. Han er ved at falde over buketten med roser, som Leopold smed fra sig om natten. SIEDLER er kommet ud på balkonen for at trække morgenluft. MICKI kaster buketten op til ham. Musik slut.

ANNA kommer glad jodlende. MICKI går hende i møde.

ANNA

Når sneen den smelter på bjergene i Tyrol
 blir hjerter som smør her i den bagende sol
 Holdariiiii...ri-ro-di-do-di-di
 Holdariiiii...ri-ro-di-do-di-da
 Holdariiiii...ri-ro-di-do-di-do-ri-ro-di-do-di-da-di
 Holda.....roooooooooo!
 (meget skingert)
 Holdaaaaaaaaaaaa.....

MICKI

(afbryder hende)
 Hold da op, hvor er der sket meget siden igår!

ANNA

Ja! Franz og jeg var ved søen!
 (sukker dybt)

MICKI

Nå? Men jeg mente hér på hotellet.

ANNA

Jeg har hørt det hele. Sagføreren gør kur til den tykke fabrikants datter, mens den anden fabrikant er lun på opfinderens læspende pigebarndatter. Alle forelsker sig. Det er solen og sommerfølelserne!

MICKI

Det er *bjergkuller*, er det! Er der post?

ANNA

Næ, jeg kommer bare for at sige at Kejseren kommer til byen!

MICKI

Til *vores* by?

ANNA

Ja! Borgmesteren har indkaldt til hastemøde på rådhuset. Hr. Leopold skal straks ta' derhen!

MICKI

Den var værre. Efter hans natteskråleri har vi ikke hørt noget til ham. Hvad gør vi?

ANNA

Ja, så må vi lede. Du tjekker hønsehus og høloft. Og jeg løber hen og ser, om han sku' ligge under bordet på "Alperosen".

(tilføjer på vej ud)

Forresten, jeg skal danse med Franz til Skyttefesten i aften!

MICKI

(hovedrystende)

Bjergkuller!

ANNA og MICKI løber hver deres vej ud. Sceneskift til rådhuset.

SCENE 15. PÅ RÅDHUSET

MUSIK: Rådhusmusik (nr.16b)

Musik slut. Vi er på Borgmesterens kontor. BORGMESTEREN dikterer en tale. FRK. HILDA tager referat på en larmende skrivemaskine. Det går langsomt.

BORGMESTER

“Ærede medborgere. Hans Majestæt Kejser Franz Joseph II har uventet, men glædeligt for hvor by, meldt sin ankomst til dagens jagt og skyttefest. Derfor må alle byens hoteller mødes, således at vi i fællesskab kan afgøre hvilket gæstgiveri, der skal tjene Kejseren under Kejserens ophold.”

Har De det, frk. Hilda?

FRK. HILDA

(læser op fra referat)

Ærede medborgere, punktum.

(til Borgmesteren)

Og hvad var det så derefter?

BORGMESTER

Måske De bare skulle hente kaffen, frk. Hilda?

FRK. HILDA sjosker ud efter kaffen.

BORGMESTER

Modtagelsen er vigtig! Yderst vigtig! Måske vi skulle lave et talekor af byens fremmeste folk. Ja, det er godt. De råber så:

(fremsiger højt)

“Hil da vor Kejser, hil da Franz Joseph, hil da vort Fædreland. Hil da, hil da, hil da...”

FRK. HILDA tror han kalder på hende og kommer kørende ind med kaffevogn med lang hvid dug ned til gulvet.

FRK. HILDA

Jaja, kaffen er på vej!

FRK. HILDA serverer kaffen.

BORGMESTER

Tak, frk. Hilda. Er der mon også en lille avec?

BORGMESTREN løfter tørstigt dugen på vognen. LEOPOLD - der har ligget i skjul under serveringsvognen - springer frem med en tom cognacflaske i hånden.

LEOPOLD

Desværre, Borgmester. Den lille avec...
(kigger på flasken)
 ...er væk!

BORGMESTER

Leopold? De er jo beruset, menneske?

LEOPOLD vakler lidt usikkert rundt.

LEOPOLD

En kop kaffe og jeg er pinlig ædru!

FRK. HILDA rækker ham en kop kaffe. Han bunder, men vakler stadigvæk.

LEOPOLD

Næh, det hjalp ikke!

BORGMESTER

Tag Dem nu sammen, hr. Leopold. Kejseren kommer til byen!

LEOPOLD

Hvilken kejser?

FRK HILDA

Kejser Franz Joseph II. Han skal indlogeres på et af byens hoteller.

LEOPOLD bliver med et slag ædru.

LEOPOLD

Hvadfornoget!?

BORGMESTER

Jeg kalder byens hoteller til møde, så vi kan afgøre hvilket gæstgiveri, der skal huse Hans Majestæt.

LEOPOLD

Det skal "Den Hvide Hest" da! Det er det ældste gæstgiveri i hele Salzkammergut. Og det med den bedste udsigt, de kønneste kropiger og de varmeste smil!

FRK. HILDA

Og de fedeste kakerlakker!

LEOPOLD

Nåååårh, så fede er de da heller ikke.

BORGMEISTER

"Den hvide hest" mangler kejserlig standard. De øvrige hoteller alle har fået vandskylende kloset og elektrisk belysning og...

LEOPOLD

(afbryder)

...lige gyldigt luksus!

FRK. HILDA henter en gammeldags telefon med meget lang ledning.

FRK. HILDA

Telefon til Borgmesteren!

LEOPOLD stirrer beundrende på det teknologiske vidunder.

LEOOLD

Ja, nu bliver det snart ikke smartere. En mobil telefon.

BORGMEISTER

Schhy!

(i telefon)

Ja? HVAFFORNOGET? Jo, selvfølgelig. Farvel!

BORGMEISTEREN rækker røret til FRK. HILDA, der går ud med telefonen.

BORGMEISTER

Det var Hofmarschallen. Det er øjensynligt Kejserens udtrykkelige ønske at bo på ... "Den Hvide Hest"!

LEOPOLD

HA! Hvad sagde jeg! De kan være rolig, hr. Borgmester. Jeg skal personligt stå inde for Kejserens besøg...så såre jeg bliver genansat.

BORGMESTER

Genansat?

LEOPOLD

Det er blot en formalitet. Og nu må jeg tilbage....

LEOPOLD smutter ud af døren, ringende med klokken.

LEOPOLD

....Mødet er hævet!

Hilda skubber kaffevognen.

HILDA

I har jo slet ikke drukket kaffen!!!

SCENE 16. KONKURRENTER I UNDERTØJ

Sceneskift. Ved badeanstalten. BROCKMÜLLER har netop været ude at svømme. Han sprøjter evt. lidt vand ud af munden og tørrer sig. Han skal til at smide håndklædet, men henter så (imens han spiller lidt med pub.) en busk at stille for. Derefter begynder han at iføre sig sit undertøj. SIGISMUND kommer ind fra den anden side af scenen. Han smider morgenkåben for at skifte til badetøj. I samme øjeblik de begge er i undertøj, opdager de hinanden.

BROCKMÜLLER

Hvem er De?

(peger på undertøjet)

Og hvad er det?

SIGISMUND

Jeg kunne spørge om det samme.

BROCKMÜLLER

Brockmüller fra Rostock, model "APOLLO".

SIGISMUND

Aaah. Sülzheimer fra Sangershausen, model "ATILLA"

Der opstår en slags duelstemning.

BROCKMÜLLER

(vender Sigismund og tjekker knapper bagpå)

Ahaaaa. Så kom De alligevel.

SIGISMUND

Ja, De ønskede jo at snakke forretning. Personligt.

BROCKMÜLLER

Næh. Jeg ønsker, at De skal tilbagekalde Deres kopiproduct fra markedet!

SIGISMUND

De misforstår. Vi tog patent på model "ATILLA" for flere år siden.

BROCKMÜLLER

(nu lidt usikker)

De bluffer. Lufthullerne i siden, knaprækkens længde, alt dette er udklækket på mit skrivebord.

SIGISMUND

Bevares. Så De fastholder, at føre en kostbar retssag?

BROCKMÜLLER

Dette er en principalsag, hr. Bagknapper!

SIGISMUND

Hvis vi kan bade i samme sø, kunne vi måske også handle på samme marked?

BROCKMÜLLER

Jeg ønsker ikke at dele søvand med Dem! Farvel, hr. Sülzheimer!

BROCKMÜLLER tager sit tøj og går. SIGISMUND står smilende tilbage.

SIGISMUND

En ærekær mand, men ikke udpræget charmerende. Meget kan købes for penge, men som bekendt ikke charme.

SCENE 17. CHARMESANGEN

Musik: Man kan vel ikke gøre for at man har charme! (nr. 15)

SIGISMUND

Charmetrolden Sigismund, det navn jeg altid lød
 pi'r syn's jeg er så sød
 Tit deres gunst jeg nød
 Og mangt en ægtemand har truet mig med bål og brand
 Men ærlig talt: Man er vel kun en mand

Man kan vel ikke gøre for at man har charme
 Man kan vel ikke gøre for at man har stil
 Den mest charmer'ne blandt alle kavaler'ne
 Og rigt begavet når det gælder sex-appeal
 Kan Sigismund gør' for at kvinder *vil* besnæres?
 at de ka' li' en mand der viser Dem respekt
 Er det *min* fejl at alle piger *vil* begæres
 Jeg si'r at: "Sigismund, han gør vel blot sin pligt!"

De badende kommer ind alle i badetøj: BRUDEN, HEIDI, GISELA, ANNA og til sidst lige fra mødet FRK. HILDA. Der laves en koreografi, hvori SIGISMUND boltrer sig som en fisk i vandet.

SIGISMUND

Hvorhen jeg kommer rejsende der altid glæde bli'r
 Jeg ka' så godt li' pi'r
 Jeg ved godt at man si'r
 jeg har en pig' i hver en by, det' løgn i større stil
 -jeg mangler faktisk stadig een i Kiel

Man kan vel ikke gøre for at man har charme
 og at man med sin charme fører feltet an
 Jeg sparker buksebag på alle de rester'ne

og svømmer rundt i pi'r i mere end en forstand (koreografi)
 Kan Sigismund da gøre for, at han har charme
 Og fri entre til disse kvinders kærlighed
 Rundt om i Østrig holdes mange senge varme
 Og hvem ka' sige nej til såd'n en gæstfrihed

Musikken slår over i musikalsk talestykke (en slags rap anno 1930)

SIGISMUND

Når jeg dukker op i charmeskrud
 med charmesmil og charmeklud
 så ses det jeg stod forrest
 da Vorherre delte charme ud
 jeg ta'r den fra Salzburg til Kiel
 i mit automobil....med stil
 -vi taler velpudset båthorn og brændt ventil!

I si'r spraddebasse?
 vissevasse,
 det' da klasse
 med en masse
 søde pi'r at passe
 Og forretning der gir kasse

Trikotagen
 gi'r mig gagen
 så' der voks til voksmoustagen
 Men det der vinder
 disse kvinder
 blir man født med i bagagen

Break.

BADEPIGER

Hvor' han fra?
 Sangershausen!

SIGISMUND

Jeg må og skal dupere,
 kurtisere,
 inklinere
 og besnære,
 kaessere
 og flatere,
 gøre haneben med mere
 komplimentere,
 paralyserer,
 amortisere,
 helst med mere...
 Og som charmør ka' jeg charmere
 langt flere
 end de andre kavalere!

Break og musikken går tilbage i den oprindelige stil.

Man kan vel ikke gøre for at man har charme
 Man kan vel ikke gøre for at man har stil
 Den mest charmer'ne blandt alle kavalere'ne
 Kan man gøre' for man har en smule sex-appeal? (Nej, vel?!)
 Kan Sigismund gøre' for at kvinder *vil* besnæres?
 at de ka' li' en mand der viser Dem respekt
 Er det min fejl at alle piger *vil* begæres
 Jeg si'r at Sigismund, han gør vel blot sin pligt
 Jeg si'r at Sigismund, han gør vel blot sin pligt!

BADEPIGERNE danser ud. Musik slut. Evt. bifald. CLARA på morgenspadseretur kommer til.

CLARA

Godmorgen!

SIGISMUND opdager CLARA.

SIGISMUND

Åh, frk. Clara? Jeg havde slet ikke set Dem.

CLARA

Sikke en smuk søudsigt!

SIGISMUND

Ja, og se hvorledes de snedækte bjergtoppe spejles i det krystalklare vand. Det er så....perfekt!

CLARA

(skuffet)

De holder af det perfekte?

SIGISMUND

Joeh, men kun hvad angår bjerglandskaber. Når det drejer sig om mennesker, der er det netop de små skønhedsfejl, der er så charmerende.

CLARA

Hvor er De sød. Når jeg tænker på alle de unge herrer, der står og fniser så dumt af mig. Og selv er de ganske grinagtige på andre måder.

(fniser)

En af dem var f.eks. skaldet som et æg, og...

(kigger på Sigismund der pludselig bliver bleg)

...har jeg sagt noget galt?

SIGISMUND

Overhovedet ikke. Den ene tilståelse er jo den anden værd, så...

SIGISMUND tager hatten af. Han er pilskaldet.

CLARA

Du milde!

SIGISMUND

De må gerne klappe, hvis De har lyst!

CLARA

Ih, hvor det klæ'r Dem. Nej se...De har to hår.

SIGISMUND

Ja, jeg plejer også at bede min frisør om en midterskilning.

CLARA smiler og giver uventet SIGISMUND et hurtigt knus.

CLARA

Jeg skal hjem og lave morgenmad til far. Fløjlsgrød med rosiner. På gensyn!

CLARA hurtig exit.

Musik: Kan Sigismund da gøre for han er charmer'ne? (nr. 15)

SIGISMUND synger forelsket slutningen af charme-sangen. (Langsom)

SIGISMUND

Jeg har da sjældent set en kvinde så charmer'nde

Med disse s'er har hun helt sin egen stil

Og skønt jeg nødigt vil forfalde til klichéer'ne

Er mon det stik i hjertet gjort af Amors pil?

(break, sidste linie gentages)

Og hvis ikk'...(pause)...ka' det jo vær' hun er fra Kiel

SIGISMUND exit. Musik slut.

SCENE 18. GENANSÆTTELSEN

Sceneskift. "Den Hvide Hest".

Musik: Jajaja, nu kommer jeg (nr. 2) - tema.

LEOPOLD kommer løbende med klokken.

JOSEPHA

Hold op med det larm, vi har travlt.

(opdager Leopold)

Leopold? Hvad sker der her?

LEOPOLD

Nårh, ikke noget særligt. Selvom vi to er færdige med hinanden, vil jeg ikke undlade at fortælle Dem, at Kejseren har meldt sin ankomst til "Den hvide hest" Bare så De ved det. Lev vel!

JOSEPHA

Hvad siger De? Kejseren? Her???

LEOPOLD

Nemlig.

JOSEPHA

Jamen hellige Guds moder, hvor skal vi indlogere ham? Hvad skal vi servere?

LEOPOLD

Spørg ikke mig....jeg er jo fyret.

JOSEPHA

Jamen, jeg kan da ikke klare det alene. Hvem skal tage imod ham?

LEOPOLD

Det kan sagfører Siedler vel. Han kan jo alt! Måske han vil vække Kejseren imorgen tidlig med en friskbagt BERLINER-pfannkuchen. Adjø!

(vil gå)

JOSEPHA

Leopold. Har De da ikke bare en lille smule følelse for mig?...derinde?

(peger på hans bryst)

LEOPOLD

Følelse? Ikke det mindste.

JOSEPHA

(forsøger at holde ham tilbage, indsmigrende)

Leopold! Poldi..lille Poldi!

LEOPOLD

Jeg er ikke Deres "Lille Poldi".

JOSEPHA

Jamen, for pokker. Skal jeg da falde på knæ for Dem?

LEOPOLD

(ser på hende og retter sig op)

JA! Det er lige præcis det, De skal!

Ned på knæ!

JOSEPHA

Det mener De ikke!

LEOPOLD

Jo!

JOSEPHA

Jamen, Leopold, dog!

LEOPOLD

Nå ikke. Tschüs!

LEOPOLD vil gå, men JOSEPHA kaster sig hurtigt på knæ.

JOSEPHA

Nu har jeg gjort det!

LEOPOLD

(sejrsstolt)

Sådan! Og så mine betingelser. Ikke mere Hr. Siedler, og Kejseren får balkonværelset. Medmindre De vil ha', at de to skal ligge i ske?

JOSEPHA

Selvfølgelig ikke, men...

LEOPOLD

De holder forretning og privatliv skarpt adskilt. Ingen - jeg mener absolut ingen - flirten med gæsterne!

JOSEPHA

Jamen, Leopold...

LEOPOLD

Det er uorden i regnskabet, fru Josepha. Det er at blande æbler og pærer. Har vi så en aftale?

JOSEPHA

Tænk, at De kan være så viljefast, Leopold. Det anede jeg ikke.

(hun rejser sig)

LEOPOLD

(falder et øjeblik ud af rollen)

Næh, det gjorde jeg heller ikke...

(tager sig selv i det, og gentager brysk)

Jeg mener, selvfølgelig kan jeg det! Og mens jeg ordner menuen trækker De i Deres smukkeste kjole. Og når jeg har holdt min velkomsttale for Kejseren, giver De ham en buket blomster og viser ham ind i hotellet. Forstået?

LEOPOLD giver JOSEPHA, der er på vej ud, et klap bagi.

JOSEPHA

Jamen, hr. Leopold!

LEOPOLD

Ingen grund til at være nervøs!

JOSEPHA

*(smiler lettet)*Nejnej, det er jo ikke mig, der skal holde velkomsttale for Kejseren.*JOSEPHA glad exit.*

LEOPOLD

(det går op for ham hvad han har lovet)

Du godeste! Hvad har jeg sagt? Velkomsttale for Kejseren. Sådan noget kan jeg jo slet ikke.

MICKI dukker op.

MICKI

Leopold. Du er tilbage!

LEOPOLD

Jeg er genansat!

MICKI

Er det sandt?!

LEOPOLD

Men jeg får virkelig brug for din hjælp, Micki!

MICKI

Åhnej, nu ikke flere roser?

LEOPOLD

Værre endnu. Jeg skal holde tale for Kejseren! Og jeg er jo bare en bondeknold. Hvad skal jeg sige?

MICKI

“Velkommen”.

LEOPOLD

(noterer på sin blok)

Glimrende! Du har *ordet* i din magt. Men kan du mere end et?

MICKI

Ingen notater!

LEOPOLD

Fint!

(noterer)

“Ing-en no-ta-ter”

MICKI river blokken fra LEOPOLD.

MICKI

Man lærer udenad.

LEOPOLD

Pokkers! Jeg er så dårlig til at huske sådan noget.

MICKI

Jeg skal nok hjælpe.

LEOPOLD

Micki. Ønsk mig god vind...

Der lyder en bjergvind.

SCENE 19. MØDE PÅ BJERGET

Sceneskift. På bjerget. Det blæser. PROFESSOR HINZELMANN knokler op ad en bjergsti med sine stavgangsstænger. Han stopper for at tage sig et hvil, men overraskes af SIEDLER, der kravler op ad bjergsiden med bjergbestigerudstyr.

HINZELMANN

Du godeste. Vælger De altid den sværeste løsning?

SIEDLER

Helst. Jeg er faktisk -i al beskedenhed- den eneste hvide mand, der har besteget Kilimanjaro...baglæns!

HINZELMANN

Imponerende...og temmelig ulogisk.

SIEDLER

Siger *De*, der dyrker langrend uden ski?
(*peger på gangstavene*)

HINZELMANN

(*forvirret, men forstår så*)
Nej det er skam min seneste opfindelse. Jeg kalder det "gangstavs-gang".

HINZELMANN demonstrerer teknikken.

SIEDLER

Aha, og det dér er så...?
(*peger på stavene*)

HINZELMANN

Gangstavs-gangs-stave! Med lidt held bliver det fremtidens motionsform.

SIEDLER

Ja, hvorfor ikke? Vi har vist ikke hilst. Siedler, sagfører!

HINZELMANN

Hinzelmann! Professor og opfinder!

De giver hinanden hånden. Hinzelmann stiller sin rygsæk.

SIEDLER

Hvad finder De så ellers på?

HINZELMANN

Nåh, lidt af hvert. Nu skal De se.

HINZELMANN tager nogle tegninger op af rygsækken. Viser dem til SIEDLER.

HINZELMANN

Lige for tiden arbejder jeg på en radiomodtager med billedskærm, kaldet 'fjernskærmen'.

SIEDLER

Fjernskærmen? Interessant.

HINZELMANN

Og her en opfindelse, der kunne række ind i næste århundrede. Hold lige...

HINZELMANN rækker SIEDLER tegningerne og ta'r et lille Kinder-æg frem fra rygsækken og viser det stolt frem.

HINZELMANN

Et chokoladeæg med et stykke legetøj *indeni!!!*

SIEDLER

(tager ægget og bryder ud i latter)

En Kinder-überraschung! De to første kan jeg forstå, men den her får De da aldrig solgt.

SIEDLER lægger ægget fra sig og bladrer i tegningerne. Får øje på noget.

SIEDLER

Men den her opfindelse nederst på tegningerne...den ser da interessant ud.

HINZELMANN

Arh, den? Det er ikke noget særligt. Den er slet ikke færdigudviklet.

SIEDLER

Jeg vil nu gerne se lidt nærmere på den.

HINZELMANN

(afvisende)

Naaarh...

SIEDLER rækker HINZELMANN tegningerne og får til gengæld ægget.

SIEDLER

Måske over en frokost...på *min* regning!

HINZELMANN

(vender lynhurtigt på en tallerken)

Kl. 13.15 vil passe mig fint! Der vil jeg ha' opsparet en optimal appetit. Grüss gott, hr. sagfører.

HINZELMANN pakker tegningerne i rygsæk og exit. Han glemmer ægget, som SIEDLER lægger på jorden.

SIEDLER

Nåh, tid til lidt gymnastik.

SIEDLER går igang med nogle fjollede englehop. BROCKMÜLLER kommer brasende op ad bjergstien.

BROCKMÜLLER

(studerer Siedler)

Nå, De har også fået unghane i paprika!?

SIEDLER

Hvad mener De?

BROCKMÜLLER

Ja, hele hotellet har dårlig mave efter middagen igår. Også De ser jeg!

(peger på ægget)

De har ovenikøbet lagt et æg!

SIEDLER stopper gymnastikken og samler ægget op.

SIEDLER

De ser lidt træt ud, hr. fabrikant?

BROCKMÜLLER

Håndværkerne knoklede løs hele natten. Man sku' tro, der blev lagt rør ind.

SIEDLER

Tjaaah?

BROCKMÜLLER

Hør lige, sagskærer...og det her er af ren og skær hypotetisk interesse: Sådan cirka hvornår...helt præcis...tog Deres klient, Hr. Sülzheimer patent på sin bagknapperkopi af min "APOLLO"-model?

SIEDLER

Jamen, det er jo fortrolige klientoplysninger.

(lader BROCKMÜLLER stege lidt)

Men jeg vil gætte på, at vi er tilbage i foråret....

BROCKMÜLLER

(triumferende)

Ha, jeg vidste det!

SIEDLER

...forrige år!

BROCKMÜLLER

(bliver helt bleg)

Hvad? Fo...fo...forrige år?

SIEDLER

Er det er problem, hr. Brockmüller?

BROCKMÜLLER

(skifter taktik)

Nænæ...næ...næ...ikke det mindste! Blot ærgeligt at to fremtrædende trikotagefabrikanter ikke kan tale sig til fornuft.

SIEDLER

(bluffer)

De skal nok ikke regne med meget fornuft fra Hr. Sülzheimers side. Han er helt kulret. En lille sommerforelskelse, tror jeg.

BROCKMÜLLER

Også ham? Det smitter da værre end den fordærvede mad. Min datter virker også mærkeligt opstemt.

SIEDLER lægger en fælde som BROCKMÜLLER hopper i.

SIEDLER

Virkelig! Sikke et tilfælde. Deres datter og min klient....begge forelskede, på samme tid, på samme hotel.

BROCKMÜLLER

Hør...hov! Mener De min datter og....*ham*? Det var alligevel pokkers!

(tænker så det knager)

Selvfølgelig. Det åbner jo helt nye muligheder.

SIEDLER nikker bekræftende.

SIEDLER

Vi må smede...

BROCKMÜLLER

...mens hjerterne er varme! De må hjælpe min datters forelskelse på vej.

Jeg har bemærket, at I to er på talefod.

SIEDLER

Med glæde! Med lidt held har Deres datter givet sit "ja" inden i aften!

BROCKMÜLLER

I aften? Så må hun godt nok være forelsket. Han må ku' et eller andet filejsen.

SIEDLER

(selvglad)

Dét ka' han!

BROCKMÜLLER

Hmm. Måske har jeg gjort Dem uret, sagfører.

SIEDLER

Humøret stiger, når man forstår hinanden.

(klapper ham på skulderen, kigger sig omkring)

Sku' vi ikke prøve det berømte ekko?

(synger)

Hoooooldariiii...

EKKO

Hooooldariiii....

BROCKMÜLLER

Hmmm. Ja, hvorfor ikke?

(råber)

Hvad savner hotellet til sin kål?

EKKO

Ål...ål...ål...

BROCKMÜLLER må overgive sig og klukler.

Musik: I Salzkammergut (nr. 13)

SIEDLER synger og BROCKMÜLLER går med.

SIEDLER

Livet er skønt, livet er skønt

Skønnest under denne alpesol

BROCKMÜLLER

Bjerget er grønt, landskabet kønt

Intet sted er smukker' end Tyrol

SIEDLER

syng som vi kan, vis nu hvordan

folk og fæ forstår at feste med

BROCKMÜLLER

Mærk hvor dit sind fryd lukker ind

Hjertet er på rette sted!

BEGGE

(mens de tyrolerdanser)

I Salzkammergut der bli'r du budt
festlighed, hele dagen lang, holdrioooooh !
I Salzkammergut bli'r hvert minut
brugt på dans og på fest og sang, holdrioooooh !
Vi danser og drejer os rundt og
bukker og nejer for (koreografi)
ham og hende vi møder...johoooo!
I Salzkammergut, Salzkammergut dansen går
ligeså vildt som hjeret slår, holdrioooooh!

Musik slut. De går ud.

SCENE 20. KEJSEREN ANKOMMER

MUSIK: Forvandlingsmusik (nr. 17b)

Sceneskift. "Den Hvide Hest". Der er pyntet op til fest. MICKI øver stadig velkomstale med LEOPOLD.

LEOPOLD

Velkommen, Deres Majestæt. Godt De ku' komme.

MICKI

Nej, nej... "det varmer vore hjerter."

LEOPOLD

Bedre!

MICKI

"der svulmer af patriotisk stolthed."

LEOPOLD

Glimrende!

BORGMESTEREN og HILDA kommer til. Henvender sig til LEOPOLD.

HILDA

Er alt klart til Kejserens ankomst, hr. Leopold?

LEOPOLD

Klappet og klart!

BORGMESTER

Godt. Lad os lige løbe igennem arrangementet. Når Kejseren ankommer synger byens pigechor Fædrelandssangen, derefter skydes der tre kanonsalutter.

LEOPOLD

Tre salutter. Javel.

BORGMESTER

Efter det fremsiger vi så talekoret. Og endelig byder hr. Leopold så Majestæten velkommen, og Fru Josepha overrækker en blomsterbuket under hurra-råb.

LEOPOLD

Jeg tror jeg har det. Pigechoret affyres i fædrelandets blomsterkanon, mens Majestæten nedskydes med 3 skud og et højt hurra.

BORGMESTEREN bliver noget nervøs. MICKI kommer løbende.

MICKI

Kejseren kommer! Kejseren kommer!

Musik: March (nr. 18)

KEJSEREN ankommer (evt. i luftballon). Folkejubel. Kirkeklokker. 3 kanonsalutter.

ALLE

Hil da vor Kejser, hil da Franz Joseph, hil da vort Fædreland
Hil da, hil da, hil da...

KEJSEREN

Tak, tak! Mange tak. Det glæder mig....meget!

KEJSEREN bevæger sig hen mod indgangen til "Den Hvide Hest", hvor PERSONALE står klart. MICKI skubber den meget nervøse LEOPOLD frem.

LEOPOLD

(hvisker desperat)

Jeg kan ikke huske, hvad jeg skal sige!

MICKI

(hvisker)

Jeg skal nok hjælpe!

MICKI går om bag KEJSEREN og mimer. LEOPOLD kigger stjålent på MICKI. MICKI mimer "højt menneske".

LEOPOLD

Velkommen, Deres høj...øh...?

MICKI mimer "hede" ved at tørre sig på panden.

LEOPOLD

Deres høj-pande? Øh...næh... "varm"?...næh, "hede"? Ja, selvfølgelig: Deres Høj-hede! Velkommen til...til...øh...?

BORGMESTEREN græmmes. MICKI mimer "rytter til hest".

LEOPOLD

Velkommen til "Hubertusjagten"?..nej, "Den Hvide Hest" naturligvis.

(peger på hotellet og griner afvæbnende)

At se Deres Højhed hér, det...det...

MICKI mimer "varmer" ved at gnide hænder.

LEOPOLD

...gnider vi vores hænder over...nej, det varmer...ja...*MICKI mimer "hjerte" ved at pege på brystet.*

LEOPOLD

...varmer vore brystlommer. Eller...

MICKI slår sig på brystet.

LEOPOLD

(slår sig på brystet og hoster)

...brystkarameller???

MICKI mimer et "hjerte".

LEOPOLD

Vore hjerter selvfølgelig! Nu har jeg den: Velkommen til Hubertusjagt Deres Højpanthed. At se Dem her varmer i lommerne. Hold op hvor vi gnider os i hænderne!

LEOPOLD giver godt tilfreds MICKI et tegn som tak for hjælpen.

KEJSEREN

Tak tak! Mange tak. Endelig een der taler rent ud af posen.

KEJSEREN rækker LEOPOLD hånden.

LEOPOLD

Tak for de varme roser.

JOSEPHA opdager, at hun har glemt buketten.

JOSEPHA

(for sig selv)

Roser? Guuud. Buketten til Kejseren?!?

SIEDLER

Den klarer jeg!

SIEDLER får øje på roserne oppe på balkonen. Han løber op efter dem.

LEOPOLD vil ikke slippe Kejserens hånd.

LEOPOLD

(opildnet af sin succes)

Og så en lille hilsen til Majestætens kone, børnebørn og ikke mindst til søens folk! Et nifoldigt hurra for Kejseren...

LEOPOLD slipper KEJSERENS hånd og dirigerer hurra'erne.

ALLE

Hurra, hurra, hurra, hurra, hurra...

SIEDLER kommer under hurra'erne tilbage med roserne, rækker dem til JOSEPHA. LEOPOLD ser det, og hurra-råbene dør ud sammen med ham.

LEOPOLD

Hurra, hurra, hurra, hur...ra?

JOSEPHA

Tusind tak, hr. Siedler!

LEOPOLD ændrer nu fuldstændig attitude.

LEOPOLD

(i affekt)

Og en ting til, Deres Majestæt. Vælg Dem hellere et andet hotel!

KEJSEREN

Hvabehar?

LEOPOLD

“Den Hvide Hest” er fuld af forbandet luskeri. Værtinden er FULDSTÆNDIG UMULIG AT STOLE PÅ! UMULIG, SIGER JEG DEM. KROPHAMRENDE UMULIG!

BORGMESTEREN tager fat i LEOPOLD og prøver at dæmpe ham.

BORGMESTEREN

Ta’ Dem dog sammen, hr. Leopold!

Musik: Finale II (nr. 18)*ALLE bryder ud i sang.*

ALLE

(synger)

Leopold, åh Leopold. Hvad skal det sige, Leopold?

Tag Dem dog sammen, Leopold! Hvad vil De dog?

KEJSEREN lægger en trøstende hånd på hans skulder.

KEJSEREN

Det er nerver altsammen, min gode mand. Jeg kender det så udmærket... fra mine ministre.

JOSEPHA træder frem med buketten og nejer dybt foran KEJSEREN. Hun synger skælvende.

JOSEPHA

Deres Majestæt - De er vel ikke vred? Det var jo ingenting. Nu er det glemt.
(*overrækker ham roserne*)

Tør jeg be' Dem træde inde i "Hvide hest"
Til Kejseren afstår Siedler gerne sin balkon

KEJSEREN

Tak, tak. Jeg har glædet mig til mit ophold her, og håber min tilstedeværelse ved Skyttefesten iaften vil sprede lidt glæde blandt mine trofaste undersåtter!

KOR

Hurra! Kejseren leve.

KEJSEREN hilser og går (med buket i hånden) ind i hotellet. De øvrige skælder ud på LEOPOLD.

BORGMESTER

Hvor kan det dog falde Dem ind? Er De gal?
Forklar Dem dog! Forklar Dem dog!

LEOPOLD synger inderligt fortvivlet.

LEOPOLD

Det måtte vær' vidundeligt
At få dit ja og amen
Den dag dit hjerte, og så mit
for evigt smelted' sammen

ALLE

Skønt de som dag og nat ku' være
De alting sammen kunne bære

ALLE ud på nær BROCKMÜLLER, SIGISMUND og LEOPOLD, der synger færdig.

LEOPOLD

Giv mig dit hjerte, så lover jeg dig, får du mit igen

SCENE 21. KEJSER OG KNAPPESNAK

SIGISMUND

Ah, der har vi jo min ærkerival. Min sagsanlægskombatant!

BROCKMÜLLER griner afvæbnende og tager SIGISMUND under armen.

BROCKMÜLLER

Hr. Sülzheimer. Som tingene udvikler sig, skulle vi så ikke glemme den retssag?

SIGISMUND

Nye toner? Jeg troede det var en principalsag for Dem?

BROCKMÜLLER

Jo, i princippet. Men blod er jo tykkere end vand!

Han puffer SIGISMUND i siden. SIGISMUND forstår ikke hentydningen.

SIGISMUND

Er De sikker på, De kan tåle den tynde luft, hr. Brockmüller?

BROCKMÜLLER

Bare kald mig Otto! Og sådan som situationen er, er det vel bedst, at vi to holder en...skal vi sige *familiær* tone.

SIGISMUND

De har spist af unghanen, ikke?

BROCKMÜLLER

Haha, De spøger, hva? Hvordan går det så med det lille hjerteanliggende?

SIGISMUND

(forbløffet)

Jeg anede ikke, at De vidste noget om det. Det går fint, tak! Men hvordan..?

BROCKMÜLLER

Aaah, den gamle forknapper er jo hverken blind eller døv!

Han afbrydes af KEJSEREN, der træder ud på balkonen.

KEJSEREN

Åh, Salzkammergut. Hvilken udsigt.

SIGISMUND

Deres Majestæt. Tillad mig: Sigismund Sülzheimer, Sangershausen. Fabrikant i trikotage.

BROCKMÜLLER

(hurtigt)

Otto W. Brockmüller fabrikant fra Rostock! Også trikotage.

KEJSEREN

Hvor morsomt. Konkurrenter!

BROCKMÜLLER

Ingenlunde, Deres Højhed. Jeg sælger blot bukser til at knappe foran.

SIGISMUND

Hvorimod mine knappes bagpå. Tillad mig at forære Deres Majestæt et par...som souvenir.

BROCKMÜLLER

(hurtigt)

Jeg vil forære Dem to par!

KEJSEREN

Tak tak, Mange tak. Men jeg kan ikke udstå knapundertøj.

BEGGE

(chokeret)

Hvadfornoget?

KEJSEREN

Al den forbistrede nørklen med at finde knaphullerne. Man burde finde på noget fikserer.

SIGISMUND

Vi har også nogle gammeldags med snørrer?

KEJSEREN

(til Brockmüller)

Tak for d'herrers tilbud, men jeg er bange for at Deres underbukser ikke ligefrem bliver...om man så må sige...'kejserens nye klæder'.

Goddag d'herrer.

KEJSEREN går igen. BROCKMÜLLER og SIGISMUND bukker befippet.

BROCKMÜLLER

Vor Kejser er ikke til knapper?!?

SIGISMUND

Det er ikke godt for forretningen. Jeg må straks tale med min sagfører.

BROCKMÜLLER

Jeg går med. Han er jo ikke ueffen den mand.

SIGISMUND ser undrende på BROCKMÜLLER, og sammen forlader de scenen.

SCENE 22. JOSEPHA OG KEJSEREN

JOSEPHA og MICKI kommer frem.

JOSEPHA

Om jeg fatter ham, Leopold. Den store, stædige...

MICKI

Det er bjergkuller...ligesom de andre.

JOSEPHA

Og du opfører dig i det mindste ordentligt overfor Kejseren. Er du med?

KEJSEREN kommer ud og sætter sig ved bordet.

JOSEPHA

Så, Deres Majestæt. Nu er det heller ikke for tidligt, at De får lidt vådt og tørt.

KEJSEREN

Jotak.

JOSEPHA

Vor Kejser-menu er ungvildt med asparges-stuvning og....

KEJSEREN

(afbryder)

Jeg vil nu hellere ha' en bratwurst og et krus øl.

JOSEPHA nikker overrasket og sender MICKI afsted efter ordren.

JOSEPHA

Jeg skal undskylde min overtjener, Leopold. Han er nogengange så helt urimelig...urimelig...

KEJSEREN

Jaloux?

JOSEPHA

Ja?!

KEJSEREN

Jeg forstår ham så udmærket!

JOSEPHA

Nå ja - det er altså heller ikke let at være enke.

KEJSEREN

Næh, eller enkemand.

MICKI kommer i det samme ind med maden.

MICKI

Bratwurst og bajer!

KEJSEREN

Tak, tak. Mange tak

MICKI ud igen.

KEJSEREN

De var ved at sige?

JOSEPHA

Nej, der var ingenting.

KEJSEREN

Jeg siger det ikke til nogen.

JOSEPHA

(nøgende)

Der bor en herre på hotellet, en sagfører, velklædt, charmerende, med social position og så er han fra...

(drømmende)

Berlin!

KEJSEREN

Jasåh...

JOSEPHA

Jeg tror, måske at jeg er en smule...og han i mig...men så er der også ham bondeknolden, og han er slet ikke sagfører og da slet ikke fra Berlin og...

(afbryder sig selv)

Hvis De forstår?

KEJSEREN

Jojo. Det bliver bare fremstillet en smule forvirrende. Men det er jeg vant til fra mine ministre!

JOSEPHA

Jeg står også bare og snakker. Men kunne jeg måske få Kejseren til at skrive i gæstebogen? Den går helt tilbage til da min mormor havde stedet.

JOSEPHA rækker KEJSEREN gæstebogen. Han bladrer i den.

KEJSEREN

Det ved jeg. Jeg husker skam bogen her....og Deres mormor!

JOSEPHA

(meget overrasket)

Jeg vidste slet ikke, at De var gæst hos hende.

KEJSEREN

Jeg var mere end det...jeg var vist frygtelig forelsket. Jeg drømte faktisk om at blive kromand på "Den Hvide Hest". Og hvad endte jeg som? Kejser!

JOSEPHA

Jamen, "Kejser"...det er da det højeste?

KEJSEREN

Måske, men det bliver man nu ikke nødvendigvis lykkelig af. Næ, Deres mormor forstod den svære kunst, at se skønheden, der er lige for øjnene af én.

JOSEPHA

Men hun blev jo gift med...

KEJSEREN

Sin overtjener, ja. Kronprinsen hér, der ville ud og erobre verden...ham lod hun gå. En klog kvinde ved, at man ikke kan løbe fra sin skæbne.

JOSEPHA slår blikket ned.

KEJSEREN

Jeg håber De er lige så klog som Deres mormor.
Nå. Har De noget at skrive med?

JOSEPHA

Naturligvis!

*JOSEPHA rækker KEJSEREN en pen.****Musik: Kejserens sang (nr. 20)****KEJSEREN skriver under musikledsagelse. Han reciterer ordene han skriver.*

KEJSEREN

Livet er nu engang så
skønt vi ønsked' fler' at få
Har vi kun et liv - nu og her

Ofte vore øjne er
 vendt mod horisonten der
 kærligheden her ej vi ser
 Står du ved en skillevej
 hjertet må fortælle dig
 være dig din rettesnor
 for dit liv her på jord
 Skæbnen må vi stole på
 siden måske den forstå
 og kun håbe øjet så
 lykken her

Musik slut. KEJSEREN lukker gæstebogen, rækker den til JOSEPHA, der nejer.

SCENE 23. JAGTEN INDLEDES

Musik: Jagthorn (nr. 20a)

Jagthorn gjalder. BORGMESTEREN og HILDA kommer til i jagt-udstyr.

BORGMESTER

Melder allerunderdanigst, Deres Majestæt. Jagten er skudt ind!

KEJSEREN iføres jagthat og rækkes et gevær. MICKI går hen til KEJSEREN med hånden fremme og rømmer sig.

KEJSEREN

Ja?

MICKI

Så var der lige...drikkepengene!

JOSEPHA

MICKI!

KEJSEREN ler og giver MICKI en mønt.

KEJSEREN

Værsgod, min ven.

MICKI

Tak, tak....mange tak!

KEJSEREN, og BORGMESTEREN og HILDA exit. MICKI bukker og JOSEPHA nikser. I det samme KEJSEREN er ude af syne hiver JOSEPHA MICKI i ørene. LEOPOLD kommer uset ind.

MICKI

Av!

JOSEPHA

Du er snart ligeså slem som Leopold! Jeg skulle aldrig ha' taget ham tilbage...den bedrevidende... uforskammede...bondeknold!

LEOPOLD rømmer sig og JOSEPHA opdager ham. MICKI stikker af.

LEOPOLD

Hvis det er sådan, De ser på mig, vil det sikkert glæde Dem, at jeg hermed siger op!

(lægger forklædet)

Jeg kan umuligt blive efter den lille episode.

JOSEPHA

Lille episode??? Kalder De Deres totale taktløsheder overfor Kejseren for en "lille episode"?

LEOPOLD

Næh, jeg hentyder til Deres aftalebrud! Min eneste betigelse var: Ingen flirten med gæsterne. Hr. Siedler gav Dem roser!

JOSEPHA

Han *rakte* mig buketten til Kejseren!

LEOPOLD

Virkelig? Jeg kalder det aftalebrud!

JOSEPHA

Nej, det er jo fuldstændigt umuligt, det her!

LEOPOLD

Det er jeg også nået frem til, Fru Maria Gabriela Josepha Vogelhuber! Jeg går ind og pakker.

JOSEPHA

Ja, hvis De insisterer!

LEOPOLD går ind på hotellet. JOSEPHA ser gæstebogen og åbner den og læser/synger sidste halvdel af sangen.

Musik: Kejserens sang (nr. 20)

JOSEPHA

Står du ved en skillevej
 hjertet må fortælle dig
 være dig din rettesnor
 for dit liv her på jord
 Skæbnen må vi stole på
 siden måske den forstå
 og kun håbe øjet så
 lykken her

JOSEPHA lukker bogen og går målrettet ind i hotellet.

SCENE 24. BROCKMÜLLERS JA?

SIEDLER og GISELA kommer tilbage fra vandretur.

Musik: Så blå, så blå (nr. 7) - tema.

BROCKMÜLLER kommer til. GISELA skjuler sig.

BROCKMÜLLER

Sagfører! Hvordan går det med min datter og amorinerne i luften?

SIEDLER

De er der skam stadig.

BROCKMÜLLER

Glimrende. Så har De virkelig gjort Deres arbejde godt.

SIEDLER

Jeg har gjort alt, hvad der stod i min magt!

BROCKMÜLLER

Og hvad med Sülzheimer?

SIEDLER

(formulerer omhyggeligt)

Ja, hvordan skal jeg næsten formulere det: Han er mindst lige så forelsket som Deres datter.

BROCKMÜLLER

Storartet, men hør nu hér, sagfører. De viger ikke fra min datters side, før De har aftvunget hende et "ja" til giftemålet! Forstået!

SIEDLER

Med glæde, hr. Brockmüller!

BROCKMÜLLER løber ud. GISELA kommer frem fra sit skjul.

SIEDLER

Der hørte du. Jeg må ikke vige fra Deres side, før De har givet Deres ja.

GISELA

Men jo ikke til Dem!?

SIEDLER

Det sagde Deres far ikke noget om.

GISELA

De er den frækkeste svindler!

SIEDLER

Nænæ...jeg er bare sagfører! Med en god sag.

SIEDLER tager GISELA i sin favn. De synger forelsket.

Musik: Så blå, så blå (nr. 7)

BEGGE

Jeg mindes når jeg ser på dig
en yndig blå forglemmigej

Vil du med mig gå
 Kan vi himlen nå
 så blå, så blå, så blå

De ender i et kys og løber ud.

SCENE 25. CLARA OG SIGISMUND PÅ SKI

Sceneskift. CLARA og SIGISMUND kommer stav(r)ende ind på ski.

SIGISMUND

Denne gletcher ligger 3400 meter over havets overflade!
 Her er evig sne.

CLARA

Det er lige så jeg får åndenød.

SIGISMUND

Også jeg. Men det er ikke den tynde luft der gør det...det er Dem!
 Frk. Clara. Kunne De ha' lyst at rejse med til min skønne hjemegn?

CLARA

Jo, men hvad med far?

SIGISMUND

Han kunne jo ta' med...til en begyndelse. Og jeg vil med glæde betale
 rejseomkostninger, kost og logi.

CLARA

Så tror jeg, han siger ja.

(tøver lidt)

Men jeg ved ikke, om jeg kunne bo i...Deres by?!

SIGISMUND

Sangershausen? Det er landets førende trikotageby.

CLARA

Ja, men der er 3 s'er i!

SIGISMUND

(ler kærligt)

Åh Clara, forstår de det da ikke. Jeg elsker dem og alle deres charmerende S'er.

(falder på knæ)

Clara Hinzelmann, vil De være min frue?

CLARA

Ja, jeg vil. Åh, jeg elsssker ogsssså Dem!

(læser løs, så det sprøjter)

Søde søde super charmerende Sigismund Sülzheimer fra Sangershausen.

Musik: Man kan vel ikke gøre for, at man har charme! (nr. 15)

De synger duet, mens de kører slalom ned af gletcheren.

SIGISMUND

Charmetrolden Sigismund, det navn jeg altid lød

CLARA

Så super-charme-sød
han gi'r mig åndenød

SIGISMUND

Det' slut med *charme-tour de force* til pi'r i hver en by
Når man med een kan *svæve* på en sky!

CLARA

Jeg har da aldrig mødt en herre så charmer'nde
Alt ved ham er så smart, ja selv hans slalom stil

BEGGE

Og skønt vi nødigt vil forfalde til klichéer'ne
Det stik i hjertet kan kun være Amors pil!
(sidste linie gentages evt.)

De "kører" ind i hinandens arme kysser. Musik slut og exit.

SCENE 26. OPSIGELSE OG FRIERI

Sceneskift. Vi er atter foran "Den Hvide Hest". LEOPOLD kommer ud fra hotellet med alle sine kufferter. Han si'r farvel til de øvrige tjenere.

JOSEPHA kommer ud fra hotellet.

LEOPOLD

Ja, så står jeg så her.

JOSEPHA

Det kan jeg se!

LEOPOLD

Så nærmer tiden sig, hvor jeg siger farvel...

JOSEPHA

Ja, det gør den jo.

(lille pause, kigger op)

Skylder jeg Dem noget?

LEOPOLD

Nej...men hvis jeg kunne få Dem til at skrive mig en anbefaling?

LEOPOLD tager lille bog og blyant frem af lommen.

JOSEPHA

Det er ikke sikkert, at det bliver nogen varm anbefaling.

LEOPOLD

Det kan jeg godt forestille mig.

JOSEPHA tager papiret og giver sig til at skrive.

JOSEPHA

“Overtjener Leopold Brandmeyer, som har været ansat her i “Den Hvide Hest” siden”...?

(kigger på Leopold)

LEOPOLD

Mandag den 13. november kl. 7.

JOSEPHA

Det var længe. Altså:..."siden sidste efterår, har opsagt sin stilling pga"....pga...ja, hvad skal jeg egentlig skrive?

LEOPOLD

Skriv det som det er, at jeg forlader min plads, fordi sagfører Siedler gør tilværelsen utålelig for mig.

JOSEPHA

Det kan jeg virkelig ikke skrive.

LEOPOLD

Jeg så, hvad jeg så!

JOSEPHA

Her står alt, hvad jeg har at sige om den sag.

JOSEPHA rækker ham bogen.

LEOPOLD

Så grüss Gott...og farvel!

JOSEPHA

Farvel, Leopold.

LEOPOLD går langsomt ud med sine kufferter. Vender sig.

LEOPOLD

Sagde De noget?

JOSEPHA ryster på hovedet.

LEOPOLD

Er De vred på mig?

JOSEPHA

Nu De ikke længere er min overtjener, så ærlig talt: Ja! Jeg er vred på Dem, fordi De ikke kan indrømme, at De tog fejl. Og fordi De ikke tiltror Deres værtinde, at hun kan træffe det rette valg.

LEOPOLD

Jamen...

JOSEPHA

Så tag da og læs, hvad jeg har skrevet, dit stædige æsel!

LEOPOLD

Æsel?

(finder med et såret blik bogen frem, skimmer)

"Afskediget som overtjener pga. indblanding i mit privatliv".

Det passer jo ikke!

JOSEPHA

Videre!

LEOPOLD

Det var Dem og Siedler der...

JOSEPHA

Videre, mand...

LEOPOLD

(skimmer)

..."indblanding i mit privatliv. Men herefter sjanga"...?

JOSEPHA

(staver det)

En-ga-ge-ret!

LEOPOLD

"Herefter engageret som "Krovært og ægtemand på livstid".

(det går op for ham)

Krovært og ægtemand...på livstid! Josepha! Undskyld!

(falder på knæ foran hende)

Jeg har været et fjols, en stor klovn.

JOSEPHA

Alt forladt, min kære Leopold!

De kaster sig i armene på hinanden.

LEOPOLD

Jeg er ikke længere en ussel tjener. Jeg er ægtemand, husvært, gemal. Kom, min elskede. Nu skal Salzkammergut få krofatter så alpehuen passer!

Musik: Finale III (nr. 23)

SCENE 27. KONFLIKTEN LYNES!

LEOPOLD pifter og råber op. ALLE hovedpersoner (undtagen KEJSEREN og BORGMESTEREN og HILDA) ind.

LEOPOLD

Jeg erklærer herved aftenens skyttefest for aflyst!

ALLE

Hvad?

LEOPOLD

Jeg gentager: Skyttefesten er aflyst. Istedet afholder det nye værtspar på "Den Hvide Hest" en kæmpemæssig BRYLLUPSFEST!

Alle jubler og klapper. SIEDLER træder frem.

SIEDLER

Undskyld. Men kunne man forestille sig, at flere bryllupper slås sammen?

BROCKMÜLLER træder begejstret frem.

BROCKMÜLLER

God idé! Og jeg vil insistere på at betale alle festlighederne!

ALLE klapper.

SIEDLER

Må jeg præsentere aftenens andet brudepar: Hr. fabrikant Sigismund Sülzheimer...

BROCKMÜLLER tager GISELA under armen og bringer hende frem.

SIEDLER

...og frk. Clara Hinzemann!

Der klappes.

BROCKMÜLLER

Hvabehar?

HINZELMANN

Min kære pige... giftes... og tilmed gratis!

HINZELMANN trykker BROCKMÜLLER i hånden.

BROCKMÜLLER

(til Siedler)

Hør hov! Hvad med Gisela? De lovede at få min datter gift!

SIEDLER

Ja, og det løfte agter jeg at holde: Hr. underbuksefabrikant, må jeg anmode om Deres datters hånd?

BROCKMÜLLER

Hvad? Dem? Det er jo svindel. Snyderi. Humbug og plattenslageri....

(stopper op)

Gud hvor er det egentlig herligt, at ha' noget at ærgre sig over igen.

JA, JA og atter JA, så tag dog hinanden!

SIEDLER OG GISELA omfavner hinanden. Der klappes.

SIEDLER

Og så lige en ting mere.

(til Hinzelmann)

Hr. Hinzelmann. Vil De vise os den banebrydende opfindelse, der én gang for alle slutter diskussionen om knappernes placering i undertøj?

HINZELMANN træder frem. Han åbner jakken og står i undertøj med lynlås.

HINZELMANN

Må jeg præsentere: Den lynede lås!

Der klappes begejstret.

SIEDLER

Og juraen er på plads. Jeg har købt verdenspatentet og delt det ligeligt mellem Gisela og Clara. I slår så fabrikkerne sammen og producerer undertøj med lynlås, under navnet: "Sülzheimer og Brockmüller"!

SIGISMUND stikker hånden frem mod BROCKMÜLLER.

BROCKMÜLLER

"Brockmüller og Sülzheimer"!

BROCKMÜLLER stikker hånden frem.

SIGISMUND

Bevares!

De ryster hånd. ALLE jubler. KEJSEREN kommer i det samme tilbage fra jagten og går hen til HINZELMANN, der fumler med sit tøj, lynlåsen har sat sig fast, og står med ryggen til med bukserne om hælene.

KEJSEREN

Hvad er dét der?

HINZELMANN

(vender sig forfjamsket)

Øøøøh.....Den lynede lås, Deres Majestæt.

KEJSEREN

Genialt. Jeg bestiller den straks til hele den østrigske hær.

SIEDLER

Vi har tænkt os at kalde den "model Franz Joseph".

KEJSEREN

Tak, tak. Mange tak!

Alle jubler og råber "bravo". HINZELMANN får tøjet på i en fart.

Musik: Ved Wolfgangsee på "Den Hvide Hest" (nr. 5)

Der omfavnes til højre og venstre. MICKI giver den famøse rosenbuket til LEOPOLD, der tager ordet.

LEOPOLD

Det er mig en glæde at kunne fastslå at, at “Den Hvide Hest” i Salzkammergut nok engang har bevist sin mildnende og forsonende magt over sindene. I sidste ende, bliver det altid “sommer i Tyrol”. Værge’, min elskede!

Han rækker buketten til JOSEPHA, og hun kaster den over skulderen. Den lander hos ANNA. Hun giver den til FRANZ. De kysser. Alle synger finalesang.

ALLE

Når det skønne forår sneen smeltet har
 man ser at mange ta’r
 på landlig færd
 Der skal slappes af, lidt fred for sjæl og krop
 - helst på en alpetop
 som denne her!
 Ved Wolfgangsee på “Den hvide hest”
 er bryllupsfesten i gang
 I sol på bjergenes tinder
 snart sorger og kvaler forsvinder
 Her holdes hjerternes sommerfest
 og alle fejrer med sang
 at kærligheden på bjerget
 ...har sejret endnu engang!

LEOPOLD og JOSEPHA kysser. Omkvæd kan gentages ad. Lib.

Tæppe.

SLUT